

வினைமுதல் விளக்கே யெளிதின் முடிபே
 விறல்கோ டொடர்கிலைச் செய்துப்பொருட் பேறே
 தொடர்கிலைச் செய்துத் குறி வேற்றுப்பொருள் வைப்பே
 மலர்ச்சி கற்றோர் நவீர்சியுய்த் துணர்வே
 பொய்த்தம் குறிப்பே வனப்பு நிலையே
 பின்ப துன்பமக மலர்ச்சி யிகழ்ச்சி
 வேண்ட விலேசங் குறிநிலை யரதன
 மாலை பிறிதின் குணம்பெற லதனெடு
 தொல்லுருப் பெறல்பிறி தின்குணம் பெறுமை
 தன்குண மிகைமறை பொதுமை மறையாமை
 சிறப்பினை துட்பங் கரவுவெளிப் படுப்பே
 வஞ்ச நவீர்சி குறிப்பு நவீர்சி
 வெளிப்படா நவீர்சி யுத்தியே யுலக
 வழங்கு நவீர்சி வல்லோர் நவீர்சி
 மடங்குத னவீர்சி தன்மை நவீர்சி
 சிகழ்வி னவீர்சி விருகோண் மிகுதி
 நவீர்சி பிரிநிலை நவீர்சி விலக்கே
 விதியே யேது வெனநா றணியே.

- ச. அவற்றுள், இருபொருட் கொப்புமையியம்புவ துவ;
- ரு. அதுவே, விரியே தொகையே பெணவீரு வகைத்தாம்.
- க. வருணிய மல்பொருள் வாசகத் தன்மயிற்
 நான்கும் விரிதர நவீர்வது விரியே.
- எ. மொழிந்த வருணிய முகலிய நான்கு
 ளொன்றும் பலவுந் தொகுவது தொகையர்
 தெண்வகைத் தாக வியலு மென்ப.
- அ அல்பொருள் புனைவுளி யாகவோர் பொருளையே
 புரைப்பது பொதுநீங் குவமை பென்ப.
- க. வாக்கிய பிரண்டனுள் வருணியா வருணிய*
 மாறத் தொடுத்தல் புகழ்பொரு ளுவமை.

* வருணியம், புகழ்பொருள், புனைவுளி என்பவை உவமேயத்
 குறிப்பன என்றும்; அவருணியம், அல்பொருள், புனைவிலி என்பவை
 மானத்தைக்குறிப்பனவென்று முணர்வு.

- க0 குறையவான் றற்குக் கூறுவ தெதிர்த்தீலை.
- கக. அதுவே, அல்பொருள் புகழ்பொரு ளாக்கிக் கூறல்
புனைவித் தனைப்புகழ் பொருளெனக் காட்டி
வருணியத் தனையவ மதித்தனமற் றதனையே
மாறத் தொடுத்தல் வருணியத் தோடு
மலபொருட் கொப்புமை பனநெனல் புகழ்வு
பொருளவீ னென் று புகழ்வு வகைத்தே.
- கஉ. ஒற்றுமை செய்கை யென் று புனைவுளி
தன்னிலல் பொருள் தா கதுவ னுருவகம்.
- கக. அதுவே, ஒற்றுமை யகையென்பை யென்றிந் வகைத்தாய்
யிகைகுறை யினமை யெனவிந் மூனறே.
- கச. அது யறுஞ் செய்கையி லாய்ப்பன கொள்ளப்
புனைவித் பொருடான புனைவுள் புருகுகொடு
பரிணமித் தித்தல் பரிணு மெனப்.
- கடு. பலலோ ரொன்றிற் பலவியல் பாணம் *
அறிபல் பொருள்களை யாரோ தித்தல்
நினை நம விடய மெதற்கு வரம்பல்
பொருளாக் கொருவறே புகட்டுத ட லென்ன
விந்பா லாகும பலபடப் புனைவே.
- கசு. ஒர்பொரு ளிள்ககண் கொப்புமைத் திறனு
மறவொரு பொருள் மனத்துன ளிள்பபே.
- கச. ஒன்றைமற் றெனநென கொப்புமை யதனு
ன்றிதன் மக வுவிமொனப் படுகே.
- கசு. ஒப்புமை யிற்பொரு ளொன்றினை லோகந்
யிதுகொ லதுகொ லெனக்கொ ளை ம

* இயல்பு, இயல், தன்மை, தாமத என்பன ஒருபொருட் கிளவிகள்.

† ஆரோபித்தல், புட்டித்தல், தாக்குதல், உறவிடலென்பன ஒரு பொருட்கிளவிகள்.

சந்திரலோகமூலம்.

- கக. அற்றொரு தன்மை யாரோ பிப்பான்
மற்றொரு தன்மை மறுத்திட லொழிப்பாம்
அதுவே யறுவகைத் தாகு மென்ப.
- உ௦. அவற்றுள், அல்பொருட் டன்ம யாரோ பித்தற்
சுவமேய வியல்பை யொழித்தல்வெற் றொழிப்பே
- உ௧. கழறிய வவ்வணி காரணத் தோடுங்
஁ய வநுதல் காரண லொழிப்பே.
- உ௨. புண்ணி யிடத்துப் புகட்ட மறறொரு
பொருளியன் மறுததல் வேறுபாட் டொழிப்பே.
- உ௩. ஒன்றைமற் றொன்றென் றுட்கொளுஉ மருளை
யுண்மை ஁ந் யொழிப்பது மயக்கே.
- உ௪. ளின்னிய தஞ்சொன் மெய்ம்மையை மறுத்து
வேறொரு பொருளை ளினைப்பதச் சொற்கே
வல்லோ லொழிப்பென வகுத்தனர் புலவர்.
- உ௫. பெயர்முதற் சொல்லற் பெரிதும் வருணியத்
தியன்மறுத் துரைத்தல் வஞ்சக லொழிப்பே.
- உ௬. பொருளை மற்றொரு பொருளியற் றொட்பா
னி஁த஁ தன்றென வெண்ணியு மதுவென்
றத்திய வசித்தல் தற்குறிப் பணியது
நினைக்கின் றேன்போல் நிச்சய முண்மை
துணிவு முதலிய சொற்க ளுருபாத்
தொக்கும ளிரிந்துந் தோன்று மென்ப.
- உ௭. அதுவே, பொருட்டற் குறிப்பே யேதுத்தற் குறிப்பே
பயன்றற் குறிப்பெனப் பகுதிமூன் றவற்றுட்
புலனளிர் தொகையெனப் பொருட்டற் குறிப்பிரு
பாலா மொழிந்த பொருளுள திலதென
இள்ளிரண் டாகு மென்மனார் புலவர்.
- உ௮. ஒருபொரு டன்சொலி னுரைக்கப் படாஅது
கேட்போ ருண்மகிழ் ளளப்பது மி஁த஁

தன்மெனத் தெரிந்து மாமெனத் துணியப்
படுவது உயரிய பான்மையிற் றேறற்
கொருபுல யாத னுயர்வு னிற்சி
மற்றல் தேழு வகைப்படு மென்ப.

உக. அவற்றள், புகழ்பொரு டனைத்தன் கிளையிற் புகலா
தில்பொருட் சொல்லி னிலக்கண யாக
வுரைப்ப தருவக வுயர்வு னிற்சி.

க.டு. கூட்டுமுன் னுயர்வு னிற்சி கீக்கொடு
கூட்டி முடித்த லொழிப்புயர் னிற்சி.

க.க. தீர முருவஞ் செல்வ முதலிய
சொற்களைப் பிரித்துச் சொல்வது பிரிகில்.

க.உ. தொடர்பில் பொருட்கொரு தொடர்பு புனைதலுந்
தொடர்புறும் பொருட்குத் தொடர்பில் தாக்கலு
மெனவிரு வகைத்தார் தொடர்புயர் னிற்சி.

க.க. கால மொன்றிற் காரண காரிய
கிழமுத் தொடுத்தன் முறையிலி மென்ப.

க.ச. காரண வுணர்ச்சி மொன்றிற் காரியம்
பிறத்தல் கிரையுயர் னிற்சி யாகும்.

க.டு. காரிய முன்னுங் காரணம் பின்னு
கிழப்புனைதன் மிகையுயர் னிற்சி.

க.க. புனைவுளி புனைவிலி பணவர் பொதுவிய
மொன்றின் முடித்த லொழிபுமைக் கூட்டம்.

க.எ. வறணியா வதுணியம் வாய்ப்படுவா ப்பணின்
முடிவது னிளக்கென மொழித்தனர் புலவர்.

க.அ. சொல்லும் பொருளுஞ் சொல்லொடு பொருளும்
வாக்மியப் பின்னருந் வறவது பின்வரு
விளக்கது மூன்று விரியு மென்ப.

க.க. ஒப்புமை யிருபால் வைப்பது தொடர்முழு
துவமை முரணிக ரெனவிரு வகைத்தே.

சுத்திராலோகமுலம்.

- ச௦. பிம்பப் பிரதி பிம்பபா வத்தைக்
காட்டுத லெடுத்துக் காட்டுவ மையது
முரணிக ரெனகிரு முறைமைய தென்ப.
- ச௧. வாக்கியம் பதம்பொருள் காட்சிமு வகைத்தே.
- ச௨. வாக்கியப் பொருளிரண் டற்கா ரோபம்
புனைதல் வாக்கியப் பொருட்காட்சி யென்ப.
- ச௩. ஒன்ற னியன்மற் றென்றிடை யேற்றிடல்
பதப்பொரு ளென்னப் பரத்தனர் புலவர்.
- ச௪. நற்பொரு ட்பொரு ணவிலுமில் விரண்டன
ளொன்றைச் செய்கையி னுணர்த்தல் பொருளே.
- ச௫. ஒதிய பொருள்களி லொன்றயர் வுடைத்தென்
றவைவது வேற்றுமை யணியெனப் படுமே.
- ச௬. சீரியோ ருண்மகிழ் சொழும னிகழ்வை
யுரைப்பது தனையுட னிகழ்ச்சி யென்ப.
- ச௭. புகழ்பொரு ளினையொரு பொருளின் மையின
லிழவுவர் வறச்சொல் லின்மை நகிற்சி.
- ச௮. அடைமொழி யொப்புமை யாற்றலி னல்பொருட்
செய்தி விளக்கப் புகழ்பொருட் செய்தியைச்
சிலேடை பொதுவடை யெனுமிரு திறத்தினுந்
தோன்றக் கூறல் கருங்கச் சொல்லே.
- ச௯. கருத்தொடு பொருந்தடை கருத்துடை யணியே.
- ந௦. கருத்தொடு விசேடியங் காட்டுத லடைகொளி.
- ந௧. பல்பொரு டருடம்பல் பதங்கள் புணர்த்துச்
சொல்வது பல்பொருட் சொற்றொட ரணியது
புனைவுளி புனைவிலி யிருமைமு வகைத்தே.
- ந௨. புனைவிலி தன்னைப் புனைவுந் தொடர்பாற்
புகழ்பொருள் புலப்படல் புனைவிலி புகழ்ச்சி
யொப்புமை பொதுமை சிறப்பே காரணங்
காரிய மெனவைந் தாகு மதுவே.

சுந்தராலோகமூலம்.

௧௨. புனைவுளி யான்விழை புகழ்பொரு டோன்றல்
புனைவுளி கிளைவெனப் புகன்றனர் புலவர்.
௧௩. நினைத்த பொருளை றேரிதற் புகலாது
மற்றொருதிறத்தான் வழங்குதல் வஞ்சனை
தனனா னிட்ட சாதனை யென்றிரு
பெற்றிய தென்ப பிறிதி னகிற்சி.
௧௪. பழிப்பிற் புகழ்ச்சி புகழ்ச்சியிற் பழிப்பு
புகழ்ச்சியிற் புகழ்ச்சி யெனமுப் பாலாப்
போந்தது வஞ்சப் புகழ்ச்சி யாகும்.
௧௫. கிந்தையா னிந்தை மேர்படல் வஞ்சப்
பழிப்பென நாலோர் பகர்தன ரென்ப.
௧௬. ஒழிப்பின் வேறு யுவப்பமைந் தொனிரு
மறுப்பைக ஈறன் மறையணி யாமே.
௧௭. அதுவே, இயம்பிய பொருளை யேதுவின் மறுத்தல்
மறுப்பினை நீத்து மற்றொரு பொருடா
லுடம்படு சொல்லான மறுப்பை யுணர்த்த
லெனமுத் திறத்த தென்மனார் புலவர்.
௧௮. கருதுமோ ரிடத்தவாய்க் காரிய காரணம்
ஏலாத் தரும பிரண்டன் மேலுந்
தோன்றி யழியும் பகைமை தொடுத்து
மொழித லென்ப முரண்கிளைந் தழிவே.
௧௯. உலகறி காரண மொன்று மின்றிக்
காரியம் பிறத்தலுங் காரணவிய றொடர்
பிரண்டிலென் றெஞ்சி யிருப்பக காரியம்
பிறத்தலுங் காரியம் பிறத்தற் காந்தடை
யுள்ள தாக வதுதா னுதித்தலுங்
காரண மல்ல மற்றொரு கருத்தாற்
காரியம் பிறத்தலுங் கடுப்பகைக் காரணந்
தன்னிற் காரியந் தழைத்தலுங் காரிய
நின்றதிற் காரண நிலாவலு மெனவறு
பெற்றிய தாகும் பிறிதா ராய்ச்சி.

சுத்திராலோகமூலம்.

- கக. எஞ்சாக் காரண மிருப்பக் காரியம்
பிறவா ததுகா ரணவா ராய்ச்சி.
- கஉ. காரிய மருமையாக் காட்டல்க டாமை.
- கங. காரண மோரிடத் திருப்பக் காரியம்
மற்றோ ரிடத்தின் மருவன் மாறி
ஒரிடஞ் செய்தற சூரியதை மற்றோ
ரிடத்தி லியற்ற லியற்றப புக்கதற்
காகாப் பகையொன் றுககிக் கோட
லெனமுன் றுந்தொடர் பின்மை யணியே.
- கச. பொருநதுந தகையில் பொருள்களைப் பொருத்தலுங்
காரண மதிற்பகைக் காரியம் பிறத்தலும
ஒருவினை தொடங்கி யனிட்ட முறுதல்
யிட்டா ரிடட மிரண்டு மடைத
லிட்டமடை யாகை யெனுமு வகையொடு
தருமுப் பாலா தகுதி யின்மை.
- கடு. தகுமிரு பொருட்டொடர் சாற்றுதல் காரியங்
காரண செய்க்கிறிற் காட்டிதல் காகதில்
மொ டுமை யாகத் தகையொடு
மலையு பாலா னியாபுலா தகுதி
- கசு. கருதியோர் பயனைக் காட்டி ததற்குப்
பகையா முயற்சி பண்ணுதல் வியப்பே.
- கஎ. ஆதார வாதேய மிரண்டனு ளொன்றைப்
பெரிதிற் பெரிதெனப் பேசுதல் பெருமை.
- கஅ. ஆதே யத்தினு டாதார மதனைச்
சிறிதிற் சிறிதாச் செய்புதல் சிறுமை.
- கக. ஒன்றற் கொன்றே யுதவலந் போங்கியம்.
- எ௦. நிலையின் றுதேய நிகழத் தொடுத்தல்
ஏற்றதோர் பொருள்பல் லிடங்களி னிற்பக்
காட்டுதல் சிறிய காரியஞ் செய்வான்

தொடங்கிலே நருகினை தோற்றதன் முன்பு,
 நிகழ்வது சிறப்பு நிலையணி யென்ப.

எக. ஒருகா ரியத்தி னுலகறி காரண
 மதன்பகைக் காரிய காரண மாக்குதல்
 தொழிலென் றற்குத் துணியெனக் கொண்ட
 பொருளைப் பகைத்தொழிற் கருவி யாக்கல்
 ஒருதொழி லமைப்பா னொருவ னுள்ளிய
 பொருளாற் பிறன்பகை கினைநனி பொருத்தலென்
 றுருமு வகைத்தே மற்றதற் காக்கல்.

எஉ. பின்பி னாகப் பேசும் பொருட்டு
 முன்முன் னாக மொழிய வஞ்ச மவை
 காரண மாகவுங் காரிய மாகவும்
 வழங்குவ காரண மாலை யென்ப.

எஊ. முன்னது போல்வரு முன்னவை பின்னவை
 யடைசொ லாக வடைகொளி யாக
 வழங்குத லொற்றை மணிமாலை யணியே.

எச. தீவகத் தொடுமுன் செப்பிய வேகா
 வளிதனைச் சார்த்தன் மாலை கிளக்கே.

எடு. ஒன்றற் கொன்றுமென் மேலுயர் கிழிவுக்
 குணத்தா னுயர்வு குறிப்பது மேன்மே
 னுயர்ச்சி யணிபென் றுரைத்தனர் புலவர்.

எசு. கிறத்த முறையே நெறிப்படப் பொருளைக்
 குறித்த னிராணிறை டெனக்க றுவரே.

எஎ. பன்னிடங் கனிதும் படர வொருபொருள்
 புகறலோர் வயிற்பல் பொருள்சென் றடைய
 நெறியிற் கூறன் முறையிற் படர்ச்சு.

எஅ. இழியிற் துயர்வுறன் மாற்று நிலையே.

எக. ஒரிடத் திலதென வொழித்தொரு பொருளை

யுண்டென மற்றோ குழிநிய மித்த
லொழித்துக் காட்டென் றுணர்ந்தனர் கொளலே.

- அ0. நேர்வலி கொளுமிரு நிலையினை விகற்பித்
தறைத லுறழ்ச்சி யணியா குமமே.
- அ1. இகலின் நொருபொழு தியையும பொருளின்
குழுவைக் குறித்தலுங் கூடுபல் காரணந்
தம்மிற் காரியஞ் சாற்றலுங் கூட்டம்.
- அ2. வினைமுதற் கேற்ற வினைகளை முறைப்பட
விளம்பல் வினைமுதல் விளக்கணி யாமே.
- அ3. ஒருவன் செய்தற் குறற காரிய
மற்றொரு காரண வழிவரு முதலியின
முடித லெளிதின் முடிபண் பென்ப
- அ4. வன்பகை யன்றி மற்றதன் துணைமேல்
விசயங் கோடல் விறல்கோ ளணியே.
- அ5. பொருளொன றுரைக்கத் தண்டா பூயிகை
வழக்கான் மற்றொரு வண்பொரு டோன்றல்
தொடர்நிலைச் செய்யுட் பொருட்பே ரணியே.
- அ6. மன்னிய பொருளை வாகவியார்த தததி
னாயினும பதார்த்தத், தாயினு மிரண்டி
னாயினு நாட்டற் கமைவது தொடர்நிலைச்
செய்யுட் குறியெனைச் செப்பினர் புலவர்.
- அ7. பொதுவாற் சிறப்புஞ் சிறப்பாற பொதுவப்
புகறல் வேற்றுப பொருளாக வப பணியே.
- அ8. சிறப்பினை நாட்டப் பொதுவுமப் பொதுவினை
நீட்டு நிறத்த மேலொரு சிறப்பும்
வகுத்துக் கூறல் மலர்ச்சி யணியே.
- அ9. மிகுதிக் காரண மேவாத தனைக்
கருவி யாக்கல் கற்றோர் நலிற்சி.

சந்திராலோகமூலம்.

- கூ0. இவ்வா ருயி னீதுற மெனவொரு
சாரிய முடிவைக் கருதலுய்த் துணர்வே.
- கூ1. பொருளைப் பொய்த்மை யாகக் மற்றொரு
பொய்ப்பொருள் புனைதல் பொய்த்தற் குறிப்பே.
- கூ2. வருணிய மடைகொளி யாக வருத்துப்
புகழும் பொருட்டொடர் போலும் பொருணிலை
வருணிப் பதனை வனப்புநிலை யென்ப.
- கூ3. விரும்பிய வினைமுயல் வினறி முடிதலும்
விழைபொரு டன்னின மிகுபொரு ளடைதலும்
முபாய முயற்சியிற் பயனே யுறுதலு
மெனமுத் திறத்த சின்ப வணியே.
- கூ4. விழைபொருட் சிறற்றம் வினையே வேறு
தொடர்பகைப் பொருடர றன்ப வணியே.
- கூ5. ஒன்றன் குணஞ்ம் நவகளா னென்றற்
கனனவை சொல்லக் மலர்ச்சி மற்றஃ
துறுகுணங் குற்ற முறழரால் வகைததே.
- கூ6. குற்றங் குணங்களான் மற்றொரு நற்கவ
யுளவா காமையோதுத லிகழ்ச்சி
இருவகை யாகவஃ தியையு மென்ப.
- கூ7. குற்றங் குணந்தரக் கண்டு மற்றது
விரும்பிக் கூறல் வேண்ட லணியே.
- கூ8. குணங்குறை மாறிக் கூறுவ திலேசம்.
- கூ9. புகழ்பொரு ளுணர்த்தப் புகூடஞ் சொற்களாற்
கூர்ந்தறி பொருளைக் கூறல் குறிநிலை.
- கூ0. முன்னிய பொருளை முன்பின் முறையின்
வழுவா துரைத்த லாதன மாலை.
- கூ1. ஒருபொரு டன்னியல் பொழிந்து பிறிதில்
கோடல் பிறிதின் குணம்பெற லணியே

௧௦௨. ஒன்றமற் றென்றி னுறுகுணம் பெறினு
மீட்டுந் தன்குண மேவதும் விகாரமஃ
தடையினு முன்னிலை யமைதது மென்று
தொல்லுருப் பெறலணி சொல்லிநு வகைத்தே.
௧௦௩. தன்னொடு சார்பிறி தின்னியல் பெறுமை
பிறிதின் குணமெனப் பேசினர் புலவர்.
௧௦௪. தன்னுடை யியற்கைத் தன்மைமற் றென்றின்
சார்பான் மிக்குற நன்குண மிகையே.
௧௦௫. பொதுவியல் பானிநு பொருட்கு வேற்றுமை
தோற்று ததனைச் சொல்லன் மறைவணி.
௧௦௬. ஒப்பி னிருபொருட் குயர்வு தோன்றுமை
பொதுமை யணிபெனப் புகன்றனர் புலவர்.
௧௦௭. பொதுக்குணத் தொன்றும் பொருளிரண் டற்கோர்
ஏதுவான் வேற்றுமை யியம்பன் மறைபாமை.
௧௦௮. ஒப்பிற் பொதுமை யுறுப்பொரு ளிரண்டற்
குயர்வொரு காரணத் துதித்தல் சிறப்பே.
௧௦௯. ஒருகருத் துள்ளுற வுரைப்பது மறைப்பிறை
வினுவொன் றற்கது வேகிடை பலவாம்
வினவிற் கொருவிடை விளம்பல் வியப்பிறை.
௧௧௦. கருதிய பிறன்கோள் கண்டு குறிநிலைச்
செய்கையி னிகழ்த்துஞ் செப்பே றுட்பம்.
௧௧௧. மறைசெய லறிந்த மாட்சி தோன்றக்
குறிநிலைச் செய்கை கொண்டுமற் றதனைக்
காட்சியின் விரித்தல் கரவுவெளிப் படுப்பே.
௧௧௨. ஒருகா ரணத்தா னுதித்த சத்துவ
குணத்தைப் பிறிதோர் காரணங் கூறி
மறைத்து மொழிதல் வஞ்ச நவிரி.

௧௧௩. குறித்தொரு பொருளைக் கூறற் குரியது
மற்றொரு பொருண்மேல் வழங்கல் குறிப்பு
நகிற்சி யணியென நாட்டினர் புலவர்.
௧௧௪. சிலைடையான் மறைத்துச் செப்பும் பொருளை
கிண்டு மொழிதல் வெளிப்படை நகிற்சி.
௧௧௫. உட்கோண் மறைத்தற் குன்னிப் பிறரைச்
செயலான் வஞ்சனை செய்தலே புத்தி.
௧௧௬. உயர்ந்தோ ராட்சியி னுற்றசொற் றழுவன்
மன்னிய வுலக வழக்கு நகிற்சி.
௧௧௭. மற்றொரு பொருளைப்பவ் வழக்குச் சொல்லே
வாய்ப்பக் கோடல் வல்லோர் நகிற்சி.
௧௧௮. ஒருவரோர் பொருளறி வுறுததற் கோதிய
சொற்குவே றொருவன் சூழ்த்து சிலைடையின்
எடுத்தன் முதலிய விசைவிகா ரத்தின்
மற்றொரு பொருடரன் மடங்குத னகிற்சி.
௧௧௯. மேலிய சாதி கிண்கள தியற்கைத
தன்மை புரைப்பது தன்மை நகிற்சி.
௧௨௦. இறப்பி னெதிர்வி னியன்றதை யாங்கே
நிகழ்வ தாகக னிகழ்வி னகிற்சி.
௧௨௧. செல்வ மிகுதியை யாதல் செப்புறு
மருங்கதை புகழ்பொருட் கங்கமா யாதல்
கூறுவது விறு கோளணி பென்ப.
௧௨௨. வியப்பும் பொய்ம்மையு மேவத் திறலகொடை
முதலிய புகழ்தன் மிகுதி நகிற்சி.
௧௨௩. அறைந்த பெயர்ச்சொற் காற்றலின் மற்றொரு
பொருள்வருத் துரைத்தல் பிரிவிலை நகிற்சி.
௧௨௪. வெளிப்படை யாகி மேலிய கருத்தொடு
பொருந்து நீக்கம் புகல்வது கிலக்கே.

௧௨. வெளிப்படைப் பொருளின் விதியொரு கருத்தொடு
மேலி வருதல் விதியணி யென்ப.

௧௨௬. காரணங் காரியத் தோடு சார்த்தனும்
காரிய காரண வெற்றுமை காண் - லும
என்றிரு வகைத்தா மேலு வணியே.

முற்றம்.

த ல்

6648

பொது:—இவ்வுலகை ரக்ஷிப்பது தான் ப வகைகளே. தான் ப வகைகளால் மிகச்சிறந்ததும் தென்னிந்தியாவில் தென் றகொட்டு மி குசியாக ஸ்ரீராமா சாரிஜி தான் ப வகை என் றது இதை வெலலேயாம்.

ஆதியில் வெளிவது இந்தியாவுக்கும் மேலும் உரிமைபாரியுத் தது. பின்பு இந்தியாவிலிருந்து தான் ஜப்பான், அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, ஆங்கிலாண்டு முதலிய அந்நிய நாடுகட்குப் பாவவதாயிற்று. ஆயினும், நற்காலம் கட இந்தியைப் பார்த்து உ அவ் அந்நிய நாட் டார் இவ்விஷயத்தில் கண்ணுங்கருதலுமாக உழைத்து மிகத்தேர்ச்சி யடைந்துள்ளார்கள். நம் நாட்டாடிரா ணன்றிக்கவனிபாமல் மேற் போக்காகவே வெல சா குபடி செய்கின்றனர். உழைதும், விதைப்ப தும் களைபெடுப்பதும் தண்ணீர்கட்டுவதும் காப்பதுமாகிய இவ் வையது வாகத் தொழிலாக நம் சாதாரணமாகச் செய்து வருகின்றார் களன்றி ண் கு கவனித்துச் செய்வதில்லை.

“ ஏரினு நன்ற லெருவீடுதல் கட்டபின்
 ஷீரினு நன்றதன காப்பு.”

என்ற திருக்குறளுரையில் பரிமேலழகரும் இவ்வவந்துவகைத் தொழிலைக்கூறினர். தமிழ்ப்புராணங்களில் காட்டுவனங்குறுமிடத்து மருதநிலையருண்ணியில் வெலவினை பருக்கமும் விளைவிக்குத் தன்மைபுட பலவாறுக எடுத்து கூறக் காண்கிறோம்.

* இவ்வியாசம், மதுரை டிஸ்திரிக்ட்டு அக்கரிக்கல்லுஜால் சபைபா ரால் திறக்கப்பட்ட கால் டைக்காட்டி வருஷோற்சவங்கட்டத்தில், டிஸ்திரிக்ட்டு மாஜிஸ்ட்ரேட் கனம்-பிராயன்ட், எம். ஏ., ஐ. சி. எஸ்., துணைவர் கள் அக்கிராணத்தின்மீது வாதிக்கப்பெற்றது.

பண்டைக்காலத்தில் கால இயல்பாலும் நிலவளத்தாலும் உழைப்பு வகையாலும் இக்காணியம் மிக விரிவாகத்தக்கவாறு நம் நாட்டில் விளைந்து வந்தது. புராணங்களில் நெல் கரும்பைப்போலிருந்ததென்பர். “நெற்கரும்பெனக் கரும்பெலா நெடுங்கழுநென்” எனவும், “கரும்பல்ல நெல்லென்” எனவும் வருவனவாம். இதுமட்டுமே! சங்ககாலத்தில் ஒன்றாகிய மதுரைகாஞ்சியில் (247) “கனி நுமாய்க் குங்குமிக் கழனி” என்று கூறுவர். யானைகள் நெய்வேலந்தால் அவை மறையும்படி யானையுயரத்தினும் மிகுதயர்ந்துள்ள நெற்பயிரையுடைய வயல் என்பது இகன்பொருள். இவ்வாறு சிறப்புறப் பரிபாலிக் கப்பட்டு வந்த இந்தத்தானியத்தின் பெருமையோ கடவுளோடொக்கக் கூறத்தக்கது. புறநானூறு (186)-வது கவியில், “நெல்லுமுயிரன்றே நீருமுயிரன்றே” என்றவிடத்து, “உயிரையாகருவன நெல்லும் நீரும்” என்பர் நச்சினர்க்கினியர். இவ்வாறு நமமுன்னோர்களாற் புகழ்ந்து போற்றப்பட்ட நெல் விவசாயத்தைப்பற்றி நன்றாக ஆராய்ந்து காண்குறள் அபிளித்தியாகச் செய்வது தேசகேசரித் திற்கு இன்றியமையாத நென்பது எல்லாநும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டிய விஷயமேயாம்.

நெல்வகை:—நம நாடே நெல்லினளில் பிரசித்திபெற்றதாயினும் வகைகள் அதிகப்பட்டிருக்கவில்லை. இவ்வுலகத்தில் தற்போது 1400-வகை நெல் இருப்பதாக விவசாயமுறை நூல்களிற் பிறந்த பண்டிதர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். இவ்வுலகத்தினில் 160-வகையும் ஜப்பானில் 580-வகையும் இருக்கின்றனவாம். நம் இராஜதானியில் எங்காவது ஒரிடத்தில் எல்லாவகை நெல்களையும் சேர்த்துவைத்து அந்தந்த நெல்லினையும் முறைகளையும் எழுதி வெளியிட்டால் மிகவும் அனுபவமாயிருக்கும். தஞ்சைஜில்லா விவசாயசங்கத்தார் நம் சென்னை ராஜதானியிற் கிடைத்த 163-வகை நெல்சேர்த்து வைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ரோம்புரிப் பொருட்காட்சிச்சாலையில் பல விதங்களிலிருந்து தருவித்த 347-வகைநெல் இருப்பதாக அறிகிறோம்.

பெயர்வகை.—இதன்பெயர் பெரும்பாலும் காரணம்பற்றிவந்தனவேயாம். சிறுபான்மை இடுகுறிபாகவுமிருக்கின்றன. பெயர்கள் சிலவருமாறு.

குறுவை.

சும்பா.

அறுபதாங்குறுவை
கருங்குறுவை
செங்குறுவை
வரற்குறுவை
கோணக்குறுவை
மொட்டைக்குறுவை
அன்னதானக்குறுவை

வெற்றிலைச்சம்பா
பக்கிரிச்சம்பா
சிவப்புச்சம்பா
கம்பன்சம்பா
வாசனைச்சம்பா
மல்லிச்சம்பா
சின்னச்சம்பா
இச்சிலிச்சம்பா

கார.

சர்க்கஞ்சம்பா
சீரகச்சம்பா
கட்டைச்சம்பா
முத்துச்சம்பா
பனிக்காட்டுச்சம்பா
கொத்துமல்லிச்சம்பா
பொன்கம்பிச்சம்பா
கருடன்சம்பா
மிளஞ்சம்பா
சடைச்சம்பா
கைவிரிச்சம்பா
தங்கச்சம்பா
வாடஞ்சம்பா

செங்கார்
கருங்கார்
மணற்கார்
கருத்தக்கார்
சண்டிக்கார்
சிறுமணியன்
மிளகி
பெருநெல்
செம்பாளை
குத்தாளை
காட்டுக்குத்தாளை

முதலிய பலபெயருண்டு.

நிலம்: — நெல்களை வுக்குரிய நிலம் நீர்வளமிக்க மருதநிலமேயென்பது நம் முன்னோர்கொள்கை. கற்கால அனுபவத்திலே இன்ன நிலந்தான் நெற்பயிருக்கு ஏற்றதென்று ஒரு வரையறை செய்க்கு.

டாததாயிருக்கிறது. எல்லா நிலங்களிலும் நெல் சாகுபடியாகின்றது. ஜலமும் உரமும் இருந்தாற்போதும், களரிலும் விளைவிக்கலாம். கல் நிலைந்த தரையிலும் விளைவிக்கலாம். நெற்பயிரின்மேல் வெருதுட்பமானது. ஆதலால் அவ்வேர் மண்ணுக்குள் தாராளமாகப்படரும்படி மண் நயமாயி ருக்கவேண்டும். அஃதாவது இளக்க முள்ளதாகவேண்டும். கடினப்பட்டிருநகால் வேர் அதனையுநுளிச் செல்லாதாகையால் வளர்ச்சியும் பலனுங்குறையும். குறுவை சண்டிக்கார் சடைச்சம்பா முதலியன மூத்துப்பேட்டை வகையராகிடங்களில் களரான நிலத்தில் கன்றுகளைகின்றன. நம மதுரை ஜில்லாவின் பலபாகங்களில் களரானிலத்தில் வெள்ளைக்கட்டை, உவருண்டான் முதலியவகை நெல்களைகின்றன “உவருண்டான்” என்றபெயரே அது உவர்நிலத்தில் விளைவதென்பதைக் காட்டுகின்றதல்லவா? “எந்நாளு முவர்நிலத்தி னென்முளைகித திடினுமவிளை வெய்திடாது” என்பார் வில்லிபுத்தூரார். இவ்விளைவெய்திடாதென்றது சம்பாமுதலிய விலையுயர்ந்த நெல்லைக்குறிப்பிடுங்காற் பொருந்துமேயன்றி உவருண்டான் முதலிய நெல்கைகுறிப்பிட்டால் பொருத்தமுறாது.

மழை:—“மழையின்றி மாநிலத்தார்க்கில்லை” என்றபடி நெற்பயிருக்கு மழையின் உதவியே முக்கிய ஆதாரம். மற்றபடியிர்கள் எல்லாவற்றினும் நெற்பயிருக்கு ஜலம் அதிகம்வேண்டும். ஆனதுபற்றியே கிணற்றிறைவைபுன்செய்களில் பெருமபா லும் நெல் சாகுபடி செய்யப்படுவதில்லை. காவிரி தாமிரவரணிபோன்ற ஜீவநதிபாய்ச்சலுள்ளகிடங்களில் தான் நெல்களைவு அதிகம். பல இடங்களில் மழைகாலத்தவரும் ஜலத்தைக் குளங்களிற்கட்டிவைத்து நீர்பாய்ச்சி விளைவிக்கப்படுகிறது மழை அதிகமாகப்பெய்கிற மலைப்புற நாடுகளிலோ புன்செய்ப்பயிராகவே நெல்களைகிறது. மலையாளம் இலாகா பாலக்காடுமுதலிய இடங்களிலும் இமயமலைச்சாரற் பிரதேசங்களிலும் நெல்லை விதைத்துவிட்டால் பின்பு நீர்பாய்ச்சவேண்டுமென்ற சங்கடமில்லாமல் மழையின் உதவியால் தானே விளைவதுபடுகிறது. இவ்விடங்களில் உழவர்களுக்குச் சங்கடமேயில்லை. நெல்களைவுக்கு ஆதாரமாகிய மழையே இதன்கெடுதிக்குர் ஆதாரமாகும். விதைத்தவுடன் மழைபெய்தால் விதை நன்றாய்முளையாது. பூ உண்

டாகும் சமயம் மழைபெய்தால் தாது ஜலத்திற்போய்விடும். நெல் மணி திரட்சியின்றிப் பதரேயதிகப்படும். அதிரறுக்கும்போது மழை பெய்தால் நெல் உதிர்ந்துபோகும். அறுவடைக்கு ஆளுக்கிடையாது; களம் சேர்க்கை கஷ்டமதிகம். ஆகவே வேண்டும்போது பெய்தும் வேண்டாககால் பெய்யாமலும் மலையாளம் இமயமலை இப்பக்கங்களில் மழையே நெற்பிரை ரக்ஷிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதனாலன்றோ, “கெடுப்பது உங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே - பெடுப்பது உமெல்லா மழை” என்றருளிஞர் செநராப்போதார். இக்குறளில், “கெடுப்பது உம்” என்பதற் குப் பரிமேலழகர், “பூய்யின்கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்று கெடுப்பது உம்” எனப்பொருள்கூறியுள்ளார். ஆனால் வேண்டுமபோது பெய்தும் வேண்டாக்கால் பெய்யாமலும் நின்று உலகை ரட்சிக்கவேண்டியிருக்கிறது மழையேயாதலின், “கெடுப்பது உம்” எனற்கு “பெய்யாது நின்று, அதிகமாகப் பெய்தும் கெடுப்பது உம்” எனப்பொருள் கூறுதலே சிறப்புடைத்தாம்.

பட்டம்:—நுவ்வொருமாகாணங்களிலும் மழைபெய்யும் பருவகாலத்துக்கேற்ப இன்னகாலத்தான் நெல்விதைப்புக்கு ஏற்றதென்று கொள்வார்கள். நம் ஓடுகளில் ஆனி, ஆடி மாதங்களை முதற்றாமான பட்டமாம். ஆவணி மாதம் இரண்டாக்கரமே. ஆனி, ஆடி மாதங்களில் நன்றாக உழுது புழுதியாக்கி விதைத்துவிட்டால் ஒரு மாதம்வரை மழையில்லாநின்று பித்திப்பெய்தாலும் முன்னிதைத்த நெல் அனைத்து முளைத்துவிடும். காலாதவறிய விதைப்புப் பயன்படாது. இதன்றன்றன், “பட்டம் தப்பினால் பட்டம்” என்று பழமொழி வழங்குவதாயிற்று. பயி ருக்கு உழவு, உரம், நீர் இவைகளைப் போலவே பட்டமும் அவசியம் வேண்டியதொன்றேயாம். இதன் அருமையுணர்ந்த ஓனாவையார் என்ற மூதாட்டியார் “பருவத்தே பயிர்செய்” என்றருளினார்.

உழவு:—கிருஷித்கொழிலில் முதன்மைபானது உழவு தொழிலேயாம். சரியானபடி உழவுசெய்துள்ள நிலம் அதிகப்பலனைக்கொடுக்கும். அநேக இடங்களில் 4-அங்குல ஆழம் உழதால் போதுமென்று நினைக்கிறார்கள். இது பிசகு. கடப்பை, கர்நூல், பல்லாரி,

ஹைதராபாத் முதலிய நாடுகளில் குறைந்தது ஆறு அங்குலம்வரை உழுகிறார்கள். இத்தவிதேயத்திலே 12-அங்குலம்வரை உழுகிறார்கள். நம்முன்னோர்கள் ஆழமாக உழவேண்டுமென்று நன்கு தெரிந்திருப்பதை, “அகல உழுவதை ஆழ உழ” என்ற பழமொழியால் நன்கு தெரியலாம். ஆழமாக உழதால் மண் குழம்பாயினதிரிக்கும். இத்துடன் எருமுதலிய உரமும் கலந்திருக்குமானால் மிகவும் சிலாக்கியமே. கடினமான மண் ஆயினும் வருஷாவருஷம் தழையும் உழவும் அதிகப்பட்டால் மிருதுவாகும். மணமிருதுவானால் நெற்பயிரின் வேர் தாராளமாகச் செல்லும். நீர்வற்றிக்காய்ந்த காலத்தும் காய்ச்சலைத் தாங்கும்படி அடியிலுள்ள சுரம் பயிருக்கு உணவாகும். ஆழமாக உழாதிலத்தில் அடிமண் கடினமாயிருப்பதால் பயிரின் வேர் அதிக ஆழத்திற்போகாது. அப்போது கொஞ்சம் நீர் குறைந்த காய்ச்சல் ஏற்பட்டால் சீக்கிரத்திற் பயிர்கருகிப்போகும். நன்செய் நிலத்திற்கு 8-உழவுவேண்டுமென்கிறார்கள். நன்செய்நிலம் சேராகியிருப்பதால் உழவுக்கு எருமைக்கடாக்களே ஏற்றனவென்பார்கள். எருதுகள் பலமுள்ளவையானால் மட்டுமே இவ்வுழவு செவ்வையாக நடக்கும். தூங்கலான மாடுகளைக்கொண்டு உழவது பயன்படாது. விவசாயிகட்கு உழவுகாலத்திற்குள் சிரத்தையதிகம் வேண்டும். இதுபற்றியல்லவா, “சூழுகறகாலத்தில் ஊர்வழிபோனவன் அறுக்கிற காலத்தில் ஆள் தேடிப் பயனில்லை” என்று பழமொழி வழங்குவதாயிற்று. மம்மை ஆதரித்துவரும் கிருணயகவர்ன்மெண்டாரவர்கள் ஏற்படுத்திய அக்கரிககல்ஜ்ஜரல (Agricultural) முறையை நன்றாய் அறிந்து ஆங்கிலேயர் கண்டுபிடித்த புதித ஏர்கனால் உழவது அதிகசிரமமின்றிப் பயனுதவும்.

உரம்:—நிலத்தின் சத்தினாலேயே நெல்விளைவதற்கால் ஒரு தரம் விளைந்தபின்பு அந்நிலத்தின்சத்து குறைகின்றது. ஆனதால் மறுதரம் விளைவதற்கு அந்நிலத்திற் சத்துண்டாகும்படி உரப்போட வேண்டியது மிக அவசியம். நம் நாட்டிற் சாதாரணமாக ஆட்டெரு மாட்டெரு கொழிஞ்சி ஆவிரை முதலிய தழைகள் சாம்பல் முதலியவற்றை யுபயோகப்படுத்துகிறோம். இவைகளிலெல்லாம் எருவே மிகச்சிறந்த உரமாகும். மாட்டுத்தொழுவங்களினருகே நாலேந்து

அடிபள்ளந்தோண்டித் தினமும் விழுதிற சாணி ரூப்பை உனம் சாம்பல் முதலிய கழிவுபதார்த்தங்களை அப்பள்ளத்தில் போட்டுவர வேண்டும். இவ்வாறு பலமாதவரை சேர்ந்தபின் வேண்டும்போது நன்செய்க்கு உரமாகப்போட அதனாற்சத்தது அதிகமுண்டு. ஆந் திடைமறிப்பது அதன் மூத்திரத்தின் உபயோகத்தைக்கருதியே ஆண்டு எருவைவிட அதன் மூத்திரமே உபயோகமதிகம். மழைவரு வதற்கு முந்தியே ஆந் திடைமறிக்கவேண்டும். மழை வந்துவிட் டால் தரை சேறாகவிடும். அப்போது திடைமறித்தால் முடியாது. உழவுக்குப்பின் கொழிஞ்சிமுதலிய பலவகைத் தழைகளையும் வய லில் போட்டு மிகிததுவைக்கவேண்டும். இவைகளெல்லாம் மண் ணின்கடினத்தை நீக்கி யுளகச்செய்தின்றதுடன் மண்ணுக்குச்சத் தும கொடுக்கின்றன. எலும்புத்துள் பின்னாககு முதலியனவும் கிரேஷ்டமே.

ஜப்பானியர் எண்ணும்ப உரமாக உபயோகப்படுத்துண்டு. இது மிகவுங் கெடுதிறைத் தரும நாளைடவில் மண்ணையி றகச்செய்து விளைவைக குறைத்துவிடும். நம் காட்டிலிங்க வழக்கமில்லாததுடன் தழை எருமுதலியவைகளையே உபயோகப்படுத்துவது ஆதிமுதல் வழக்கம். மாங்கனீஸ் சத்து நெல்லினை வ ஜப்பானியர் மிகவிருத்தி செய்கின்றார்கள். சீமைநில வண்ணைச் சலவைசெய்த கழிவுபதார்த் தங்களை இத்தகசத்துநெல்லுக்கு உரமாகப்போடுகிறார்கள். இத்தக ளு தன உரம் மாங்கனீஸ் ஸல்பேட் மாங்கனீஸ் குளோரைட் இருவித மாகும். இன்னும் அவிதக எலும்பு, எலும்புப்பொடி, எலும்புச் சாம்பல் போடாஸியம் பரஸ்பரேட் முதலியபலவும் அவர்கள் உப யோகிக்கிறார்கள்.

பர்மா ஜப்பான் இடங்களில் உரம்போடுகிறமுறையை நாம் கை பாளுவதேதில்லை. அவர்கள் போடும் உரத்தின் பலத்தாற்றான் புட் டரிசி நெல் என்னுட மிகச்சத்துள்ள நெல் அவ்விடங்களில் விளைகின் றது. அந்த நெல்லரிசி மிருந்த சத்தைக்கொடுக்கிறது. சென்னி யில் நூறுவானபெண்களுக்கு இதைவேகவைத்துக்கொடுத்தால் தேக பலம் அதிகப்படும் என்று பெருமபாலும் உபயோகிக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் உழந்தைத்திரித்து மாவாக்கிக் கழிக்கின்றிப்போடுவார்கள்.

உரம்போடுவதின் நன்மையறித்தல்லவா திருவள்ளுவர் “ஏரினும் நன் றுல் எருவிடுதல்” என்று கூறி வருகிறார்.

விதையும் விதைப்பும்:— “வினையொன்றுபோடச் சுரையொன்று முளைக்குமா” என்பது பழமொழி. இதனால் விதை எவ்வளவு சிறந்ததாக இருக்கிறதோ அதற்குத்தக்கபடியே பலனுண்டு. நம் நாட்டில் முதலிலவரும் தலைபடி நெல்லையே விதைக்கு எடுத்துக்காய வைப்பது சகசம். ஆயினும் இவ்விஷயமாகக் கவனிக்க வேண்டியன பலவிஷயமுண்டு. நல்ல நெல்லுடன் மட்டைநெல் கலந்து வருவது நிதர்சனமே. இதனால் விதை குறைந்து கஷ்டமுண்டாகும். இதற்குக் காரணம் நெல்லடிக்குப் களங்கம் விசால நிலத்தால் பலவகை நெல் ஒன்றோடொன்று கலந்துவிடும். அவ்வினையை விதைப்பதால் கலந்தேவளர்கின்றது. தனிவகை நெல் வல் ஆறுமாதத்தில் விளையும். மட்டைநெல்களை மூன்றுமாத முதல் கனியாகும். இப்படியான கதிர்கள் உதிர்ந்து பூம்பூல் கங்கி ஆகியவற்றுடன் நல்ல நெல்லுடன் கூட முளைக்கும். இக்கெடுதியை நீக்கவே முந்தி முதிர்ந்த கதிர்களைப்பிடுங்கிவிடுவதுண்டு. இதற்கு மட்டைபொறுக்கல் என்ற பெயர். சில ஜில்லாக்களில் நல்ல நெல்களை விதைக்காததனினையே பிடுங்கியெடுத்து வேண்டுமளவு சேர்த்து வைத்து விதைக்கு உபயோகப்படுத்துவார்கள். இப்படிச் சிலவற்றைச் செய்கால் மட்டைகலப்பது தொலையும். இவ்வாறு செய்வது முதலிரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குச் சிரமமேயாயினும் பின்பு இதனால் லாபம் அதிகமாகும். விவசாயிக் காக விற்கலாம். உணவிற்கும் பொருத்தமாகும். இவ்வாறு மட்டை நீக்கினும் விதைநெல் மிகமுற்றாமல் கொஞ்சம் பசங்காயாயி நக்கும் போதே அறுத்து இரண்டு மூன்று காய்ச்சலபோட்டும் பதமாக எடுத்துவைக்கவேண்டும். காய்ச்சலபோடுவதில் கவனம் அதிகம் வேண்டும். மரிகையிடுகித்துப்பார்த்தால் அரிசியின் ஒருபக்கம் பால் சுருங்கி நுக்கவேண்டும். இதற்குப்பால் ஒதுங்கும் பக்குவமென்று பெயர். அதிகபாய்க்காய்ந்தால் அரிசி வெடிப்பாகி முளைக்கும் சத்தி யைப்பெறுது. காமாயிருந்தால் மடித்துப்போம். இவ்வாறு மிக்கா யாமலும் காமில்லாமலும் பக்குவப்படுத்து எடுத்துக் கார்த்துட்ட முள்ள இடத்தில் அருதுவிழாதபடி அந்தோபஸ்துச்செய்யவேண்டும்.

“ஆயிரசேலுக்கோர்த்து”— என்றபடி அந்தவிழுமேயானால் செல் ஒன்றுக்குமுதலாவதுபோகும். செல்லுடன் வேப்பிலையையும் புங்க இலையையும் கலந்துவைத்தால் அந்துவராது. செல்விதைக் கோட்டையின்மேல் ஒரு கலபத்தில் ஜலம்விட்டுவைத்தால் அந்துமுழுதும் அந்த ஜலத்திலவிழ்ந்து மடியும். இவ்வாறு பாதுகாத்துவர வேண்டும். அதிகக்கொழுமையான நிலத்திலும் கொழுமையற்ற நிலத்திலும் விளையும் செல் விதைக்குதவாதென்றும் நடுத்தரமான நிலத்தில்விளையும் செல்லே விதைக்குபயோகமானதென்றும் ஜப்பானியர் கருதுகின்றனர்.

விதையைக் கவனிப்பதுபோலவே விதைப்பைப்பற்றிக்கவனிக்கவேண்டியனவும் பலவுண்டு. மிகநெருக்கமில்லாமலும் மிக இடைவெளியின்றியும் விதைக்கவேண்டும். விதையை நனைத்து முளை எம்பச்செய்து விதைப்பதுமுண்டு. முளைதோன்றியவுடன் விதைத்துவிடவேண்டும். முளைசற்று அதிகம் வெளிப்பட்டால் எடுப்பதிலும் விதைப்பதிலும் முனைமுறிவுபடும். நம் நாடுகளில் கையினாலே விதைப்பதைத்தவிர வேறுகருவிகளால் விதைக்கும் வழக்கத்தைக் காணவில்லை. பெரும்பாலும் நெருக்கமாகவே விதைக்கின்றார்கள். நந்தியா, கர்நூல் முதலியவிடங்களில் “கோர்த்து” என்னுமொருவித கலப்பைபால் சால்சாலாக விதைக்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கராவுக்கு 20 படி விதையே போதுமானதாகின்றக்கிறது. கர்நூலில் 6-அங்குலம் சந்துவிட்டு விதைக்கிறார்கள். சீனாவிலோ செடி 1-க்கு 6-அங்குல தூரமும் வரிசை 1-க்கு 13 முதல் 18-அங்குல தூரமுமிருக்கும். செங்கற்பட்டில் இக்கலப்பைபால் 4-அங்குலதூரத்தில் விதையிடும்படி செய்துவைத்திருக்கிறார்கள். நிலத்தை மிகவும் கொழுமைப்படுத்தும் அமெரிக்காவிலோ செடி 1-க்கு 5-அங்குலதூரமும் வரிசை 1-க்கு 18-அங்குல தூரமுமிருக்கும்படி விதைக்கிறார்கள். நிலத்தின் கொழுமைக்குத்தக்கபடி செடிகள் தூரமாக இருப்பதைக்கவனிக்கவேண்டும். சீனா, ஜப்பான், தேசங்களில் விதையை உப்பு ஜலத்திற் கொட்டி மிதக்கிறவைகளை யெடுத்துவிட்டு அமிழ்த்த செல்லையே விதைப்பது எப்போதும் வழக்கம். ஒரு பக்காப்படி ஜலத்துக்கு 10-பலம் உப்புவிதங்கலத்து வேண்டிய அளவு விதையைப்போட்டு

மிதப்படுத்தத்தள்ளவேண்டுமென்று ரசாயனசாஸ்திரமுலமாகக் கண்டிருக்கிறார்கள். ஜப்பானியர் இவ்வாறு செய்யாமல் விதைப்பதே யில்லை. மேலும் தாப்ச்செடியில் கிளைந்தநெல் விதை 1-க்கு 17-கதிர்கள் தோன்றும்படி கிளைத்ததென்றும், கிளைக்கதிரில்வந்த நடுராசி நெல்விதை 1-க்கு 21-கதிர் தோன்றும்படி கிளைத்ததாகவும், கணுக்களில் தோன்றியநெல் விதைக்கு உதவாதென்றும் பதினாறுவருஷம் பரீட்சைசெய்து கண்டிருப்பதாக ஜப்பானியர் கூறுகின்றனர். நம் நாட்டிலோ இவ்வாறான பரீட்சையாராய்ச்சியே கிடையாது. நாமும் நமநாட்டின் சீதோஷ்ணமுதலியவற்றைக் கவனித்து விவசாய விஷயமான ஆராய்ச்சியும் பரீட்சையும் செய்யவேண்டியது மிகமுக்கியம். எந்த வர்த்தகமும் விவசாயத்துக்கு ஈடாகாது. வர்த்தகத்தில் ஒன்றுக்குக்கூட அரையதிகம் கிடைப்பது துர்லபம். அதிகமாகக்கண்டால் ஒன்றுக்கு இரண்டுபங்குகூட கிடையாது. “ஒன்றிரண்டாம் வாணிகமில்” என்பதுநம்மவர் சொல்கை. நெல் விவசாயத்திலோ இவ்விஷயம் மிகவும் வியக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. அமெரிக்காவில் ஒரு நெற்கதிரில் 160-நெல் இருக்கின்றன. எந்தத்தொழிலிலும் ஒன்றுக்கு 160-பங்கு இலாபம் காண்பது அரிதேயென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?

நாற்றம் நடுகையும்:—கைவிதைப்பாக விதைத்துப் பயிராக்குவதிலும் நாற்றவளர்த்து நடுவதே சிலாக்கியமென்பது எல்லாருக்குத் தெரியும். 10-ஏக்கர் நிலம் நடுகைபோடுவதற்கு ஒரு ஏக்கரிலும் நாற்றுப்பாவுவது கோதாவரி முதலிய வடதேசவழக்கம். மதுரை திருநெல்வேலி முதலிய இடங்களில் 15-ஏக்கர் வரையில் நட ஒருஏக்கரே நாற்றுப்பாவுகிறார்கள். நாற்றங்கால்வயல் நன்றாக உழுது கருஞ்செறுக்கியே நெல்லைநீண்டு வைத்த தொண்ணூறுநாழிகைக்கு மேல் முகையதிகம் தோன்றாமுன் விதைக்கவேண்டும. நாற்றங்கால் பக்கில் நீர்வடிந்து காய்ந்து இரவில் நீர் நிறைந்து இருத்தல் நலம். ஆஸ்திரேலியாவில் ஏக்கராவுக்கு 3-படி விதையும் சீனதேசத்தில் 4-படி விதையும் அமெரிக்காவில் 10-படி விதையும் விதைக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி முதலிய தென்பாகங்களில் ஒரு ஏக்கருக்கு அறுபதுபடி யின்பதுரை விதைக்கிறார்கள். ஆனால் நன்றாகத்தான் கிளைகிறது.

ஆயினும் சாஸ்திரிலும் வைத்திருப்பவர்கள் ஒரு ஏழ்கர் விஸமாவது ஒவ்வொருபோகத்திலும் பரீட்சைக்காக வைத்து விதைகுறைவாகவும் மற்றும் பலவகையாகவும் பரீட்சித்துப்பார்க்கவேண்டும். நூற்றம் காலில் அடர்த்தியாகாமல் கலக்கமாகவே விதைக்கவேண்டும். அப்போதுதான் நூற்றுப் பலமாயிருக்கும். நெருங்கிவந்தால் ஊசிபோலாகும். நெல்வகைக்குத் தக்கபடி கிணத்தத் தாற்பதுதான் முதல் அறுபது நாளைக்குள் நூற்றைப்பிடுங்கி நடவேண்டும். நம் நாட்டில் பலநெற்பயிமை ஒன்றாகச்சேர்த்து நடுகிறார்கள். இப்படி நடுவதின் காரணம் ஒரு செடிபோனாலும் ஒருசெடி முளைக்குமென்பதே. இது தக்கதன்று. பலசெடிகள் சேர்ந்து வளர்வதில் வேர்நெருங்கி ஊசி போல வருவதால் பலன் குறையும். தனித்தனி நூற்றைநடுவதே சிலாக்கியம். இப்படிச்செய்தால் பயிர்கிரலளவுபருமனாகும். கிளைகள் அதிகமாகும். கதிர் நன்றாயிருக்கும். நெல்லும் திரட்சியாகும். இப்படி நடுமுன்னமே பரம்படிப்பதுமிக நல்லது. பரம்படிப்பதால் நிலம் சமதளப்பட்டு எங்கும் ஒரே அளவாக நீர்நிற்கும். இதனால் நூன் “பரம்படியாதநெல்வெள்ளாமை பாழ்வெள்ளாமை” என்பார்கள்.

நீர்பாய்ச்சல்:—நடுகை போட்டபின்பு பசுவில் காயவிட்டு இரவில் நீர் கிரப்பிவரவேண்டும். களை பிடுங்கியபின்பு நமது நடுகளில் இரண்டு அங்குல அளவு நீர் கட்டிவரவேண்டியது. அமெரிக்கர்கள் 6 அங்குலம் ஐலம்நிறைப்பர். நமக்கு அவ்வளவு வேண்டியதில்லை யாயினும் இரண்டு அங்குலத்துக்காவது எப்போதும் நீர் இருந்துவர வேண்டும். கதிர்நோன்றிப் பால்பிடிக்கும்போது கட்டாயம் நீர் கட்டவேண்டும். அப்போது காயந்தால் சாஸியாகும். பால் பிடித்தபின்பு காய்ச்சல் வந்தாலும் தோஷமில்லை. மற்றப்பயிர்களைவிட நெல்லுக்கு ஐலம் அதிகம் வேண்டுமென்பதே நம்மவர் கொள்கை. ஓளவையார் அரசனை வாழ்த்தவேண்டியபோது “வரம்புயர” என்று வாழ்த்தி, வரம்புயர நீருயரும், நீருயர நெல்லுயரும், நெல்லுயரக் குடியுயரும், குடியுயரக் கோலுயரும், கோலுயரக் கோமான் உயர்வான், ஆதலால் வரம்புயர என்றதே ராஜவாழ்த்தாகும் என்றுபொருள்குறினாராம். இதனால் வரம்பு செவ்வையாகப்போட்டு நீர் கட்டிவரவேண்டுமென்பது தொன்றுதொட்டு நமது கொள்கை. கால்

வாய், குளம் முதலிய பாசனங்களில் இரண்டு அங்குலநீர் போதுமா. னதாயினும் கிணற்றிறவைகளில் சற்று அதிகமாகவே நீர் கட்டவேண்டும். கிணற்றிரீர்ப் பாசனங்களில் உரம் அதிகமாகப்போடவேண்டும். ஆற்றிரீர்ப் பாசனங்களில் புதுவெள்ளத்தில் வண்டல்கலந்துவரும். காவிரிப்பாசனத்தில் புதுவெள்ளம் வந்தபோது வயல் நிறையக்கட்டிவைத்து வடித்துவிட்டால் வயலில் வண்டல்படிந்து றைவது தெரியும். இஃதென்ன ஆச்சரியம்! நீர்கலங்கி மண்கலந்துவருவதே நிதர்சனமாகும். கதிற்றுப்புக்கு இரண்டுவாரத்துக்கு முன் முதல் அறுப்புவரை நீர்கட்டாமல் நிலத்தைக் காயவைக்கவேண்டும். காய்ந்தால்தான் ஜனங்கள்நின்று அறுவடை வேலைநடத்த அனுசூலப்படும்.

கனையெடுப்பு:—“களை பிடுங்காதபயிர் காற்பயிர்” என்பது பழமொழி. நூற்றுநட்டு 15-நானைக்குமேல் முதற்றரம் கனையெடுக்கவேண்டும். அதன்பின் 30-நானைக்குமேல் மறுபடி இரண்டாந்தரம் கனையெடுக்கவேண்டும். சிலவிடங்களில் மூன்றாந்தரமும் கனையெடுப்பதுண்டு. வயலிற்பாயும் நீருடன் களைக்குரிய வித்துக்கள் வந்து சேர்ந்தும், பட்சிகளாலும் மற்றும் பலகாரணங்களாலும் களைச்செடிகள் முளைக்கின்றன. களையைப் பிடுங்காதுவிட்டால் நெற்பயிருக்குரிய நீரையும் உரத்தையும், களைப்பயிர் சாப்பிடுவதால், நெலுக்குவேண்டிய நீரும் உரமுகுறையும். ஒருவனுக்குப்போட்ட உணவை வேறு ஒருவனுஞ்சேர்ந்து சாப்பிட்டால் ஆகாரபோஷணை குறைவது இயல்புதானே. இதுமட்டுமல்ல நெல்வேர் செல்லத்தக்க இடங்களில் களைவேர் ஊடுருவிப்போவதால் நெல்வேர் தாராளமாகச்செல்ல இடமில்லாதபோதும். இவ்வகைக்காரணங்களால் களை வளரவளாக் களைவதே சிலாக்கியமாகும். நமக்குணவாகும் நெல் முதலிய தானியப்பயிர்கட்குச் சனியன்போலவரும் இச்செடிகட்கு நம் முதியோர்கள் கனையென்று பெயரிட்டது மிக அருமையாயிருக்கிறது. கனையென்றால் நீக்கிவிடு, பிடுங்கு என்றுபொருளாம். பிடுங்கியெறியவேண்டிய இச்செடிகட்கு இப்பெயர்வைத்த நம்மவர் புத்திகூர்மை வியக்கத்தக்கதொன்றல்லவா? தமிழ்ப்புராணங்களில் களை பெடுப்பைப்பற்றி மிக விஸ்தாரமாகவும் வேடிக்கையாகவும் சொல்

லியிருக்கிறார்கள். அவ்விடங்களில் படிக்கப்படிக்க மிக இனிமை தோன்றும். கொட்டைக்கிராந்தி, நீர்முள்ளி, பிரமதண்டி, ஆரை, நாயக்கடுகு, கோரை, நீர்மேல் நெருப்பு, கொடிப்பாசி, வேப்பம்பாசி, துளிர்ப்பாசி முதலியன வயல்களிறேற்றுண்டுங் களைகளாம்.

கதிரறுப்பு:—கதிர் நெல்லில் பால்பிடித்து முற்ற பயிர் நிலை கொள்ளாது சாயும். அறுக்கும்படியான காலத்தில் மிகவும் சர்க்கரையேண்டும் தாமதப்பட்டால் நஷ்டமாம். அமெரிக்கரும் ஐரோப்பியரும் பந்திரங்கைக்கொண்டே அறுவடைசெய்கிறார்கள். அவ்வாறு நாம் இங்கே செய்யமுடியாது. அந்நாடுகளில் ஒருவயல் சுமார் 5-ஏக்கர்முதல் 20-ஏக்கர்வரையிருக்கும். இதனாலும், புழுதியாகவே அவர்கள் விதைப்பதாலும் அவர்கட்கு அவ்வாறு செய்ய இயலும். சிறுவயலும் சேற்றுப்பயிருமாகியிருக்கும் நமது நாடுகளில் ஜனங்களே அறுவடை செய்யவேண்டும். இப்படி அறுக்கும் அரிவாளுக்குப் பன்னுவாள் என்று பெயர். இப்பக்கங்களில் இந்த அரிவாள் ஒருஅடி நீளம் வளைவாயிருக்கிறது. அநேகவிடங்களில் இரண்டு அடிநீளமுண்டு. நீளம் அதிகப்பட்டிருப்பதே நல்லது. மிகவும் கூர்மையாக இருக்கவேண்டும். வடதேசங்களில் கதிரறுப்பவர்கள் அரிவாளுடன் அதைக்கூர்மைப்படுத்தும்படி திட்டத்தக்க சாணைக்கல்லும் எப்போதுவதென்போய் அப்போதப்போது திட்டிக் கொள்கிறார்களாம் இப்பக்கங்களில், அப்பழக்கமில்லை. கூர்மையாக விருப்பதற்கேற்ப அறுவடை சேக்கிரமாகும். ஆன்மான் அதிகமாகாது. நம் நாட்டார்கள் அரிவாள் கூர்மையாகவும் நீளம் அதிகமாகவுமிருக்கும்படி சீர்திருத்தவேண்டியது முதன்மையானது.

களமும் நெல் சேர்ப்பதும்:—கதிர்களைக்கொண்டுவந்து சேர்த்து நெல் சேர்க்க இடம் விசாலமாக அமைக்கவேண்டும். நம்நாடுகளில் போதுமான இடம் களமாகவில்லை. கொஞ்ச இடத்தில் பலர் பல வகைநெற்கதிரைக் கொண்டுவந்துசேர்த்து வேலைநடத்துவதால் ஒரு சாதி நெல்லுடன் வேறுசாதி நெல் கலந்துவிடவும் பதர்போரும். துற்றுதற்குப்போதுமான இடம் வாய்க்காமையால் ஒருவர் பொலி துற்றுவதில் வரும் குப்பையும் பதரும் மற்றவர் பொலிநெல்லுடன் சேரும்படியாகவும் கேரிடுகிறது. பலஜாதிநெல் கலக்காமல் பாதுகாப்

புது குடித்தனத்தாருக்கு மிக நல்லது. விதைநெல்லில் இதுமிக அவசியம் கவனிக்கவேண்டும். மற்றநெல்லிலும் ஒரேஜாதியாயிருந்தால் விசையேதும். பலஜாதிகலந்தால் விலை குறையும். ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் போதுமானபடி நெல்லடிக்குக்களம் அமைத்துத் தரும்படி நமதுகருணைதங்கிய கவர்ன்மெண்டார் கவனிக்கவேண்டும். நாமும் அவர்களிடம் பிரார்த்திக்கவேண்டும். ஜமீந்தார்கள் பிரபுக்கள் தங்களே தங்கள் நிலங்களில் களத்துக்குப்போதுமான இடம் விட்டு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இன்னும்வேண்டிய வகைகளிலெல்லாம் ஊன்றியோசித்து விபவசாய முறைநூல்களை பங்கங்கே மாண்க்கர்கள் கற்கும்படி நாமே ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சிலம் அதிக முடைபவர்கள் மிகவும் இந்த முறைகளைப்பயனுசரித்து வருவது அவசியம். நாம்விபவசாய விதிகளைக்கவனியாமலே விட்டிருந்துகொண்டு பண்ணையாளர்கள் வேலைசெய்துகொடுப்பதைப் பெற்றுவந்தால் தக்கபடி லாபங்கிட்டுவதரிதாகும்.

முடிவுரை.

இன்னும் ஆராய்ச்சிவகையாலும் அனுபவவகையாலும் பலவகையில் நெல் சாகுபடியை கிருத்திப்படுத்தவேண்டும். சிலம் அதிக முள்ள மிராசுதார்களே இவ்விஷயத்தில் கவலையெடுத்துக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் குடியானவர்களுக்குக் கற்பித்துவருவது உத்தமம். திருநெல்வேலியில்லா சிவகிரிஜமீனில் சூப்பிரண்டெண்டு வேலைபார்த்த மகா-ஈ-ஈ-பூதி அ. ராமராவ் அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் ஆய்ந்து உழைத்து விபவசாயம் நடத்தியதில் 376-ஏக்கர் நிலத்தில் 1306-ம் பசலியில் 1694-கோட்டைநெல் கிளைந்தது. (ஒரு கோட்டையென்பது பட்டணம் பக்காவுக்கு 126-படி) 1313-ம் பசலியில் 2222-கோட்டை கிளைந்தது. 306-ம் பசலிமுதல் 313-ம் பசலிவரை கிளைவு அதிகரித்தே வந்தது. 8-வருஷத்துக்குள் 528-கோட்டை அதிகம் கிளைந்தது. இக்காட்சி நம் விபவசாயிகட்கு ஒரு பிரதம்பாடகஸ்யேபோலிருக்கின்றதல்லவா? ஜப்பான் தேசத்து நெற்பயிரில் சரிபாதி எடை வைக்கோலும் சரிபாதி எடை நெல்லுமிருக்கிறதாகவும், அமெரிக்காவில் இரண்டுபங்கு எடை வைக்கோலும் ஒருபங்கு எடை

செல்லுமிருப்பதாகவும், கடப்பை திருசெல்வேலி முதலிய செ இடங்களில் 4-பங்கு எனக் கைக் கொண்டும், ஒருபங்கு எனக் செல்லுமிருப்பதாகவும், தஞ்சைநிலையில் எட்டுப்பங்கு கைக் கொண்டும், ஒருபங்கு செல்லுமிருப்பதாகவும் மற்றம்பல அரிபயிஷயங்களும் அக்கரிகல்ஜ்ஜரல் இன்ஸ்பெக்டர் பூமத்-ஜி. இராஜகோபாலநாயுடு அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தற்காலத்தில் அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் மிகப்பாடுபட்டுத் தேர்ச்சிபெற்றுள்ளார்கள். நாமும் இவ்வாறே முயற்சிசெய்தால் மேன்மை அடைவது நிச்சயம். நாடுக்கும் வாழக்கேடொன்றுமில்லை. எல்லாம்வல்ல இறைவன் திருவருளின்கொண்டு நமது டிஸ்ட்ரிக்ட்டு (Agricultural Association) என்னும் வியவசாயசங்கமானது நாளுக்குநாள் விரித்தியடைந்து நம் நாடு எல்லா நாடுகளினும் சிறந்த ஒப்பற்ற பலவனங்களும் ஒருங்கே நிறையப்பெற்ற ஒரு நாடாகுக.

முற்றிற்று.

66/8

இங்ஙனம்,

எம். கே. எம். அப்துல்காதிர் ராவுத்தர்,

Committee Member of the Madura

District Agricultural Association, Madura.

உ
கடவுள் துணை.

6648

விக்கிரமசோழனுலா.

- க. சித்தர்த் தாமரைபாள் தேள்வன் திருவருவக்
கார்தந்த வந்திக் காமத்தாய்—பார்த்தக்
- உ. புதித டடவட் டினாமுதலு மாங்கவன்றன்
சாற்ற் துலமைதன் காசிபனு—மேதக்க
- கூ. மையற் காட்சி மீசியுமண்டி வுஞ்/
செய்ய கனியாழித் தேயோனு—மையல்கூர்
- ப. சித்தனை யான்றி நாமுற்றத் திருந் தேரின்
மையதனை புத்த மனுமோனும—மையத்தடத்
- ஞி. தாநி துறையி டிபுலிய மபுலவாபுக்
கூடநி மபுல கொற்றவனு—மீடிய
- கூ. மாகளி மான தாநிபுர்த மன்னவனும்
மோக மிபாநி புபதிமம்—மாதததக்
- எ. கூற விய மனுக்கொணர்ந்த கூற்றுக்துத்
கேற வந்த நரைதக செமையனு—மாததத்
- அ. தோடி மறவி யொளிப்ப முதுமக்கட்
பாடி வகுத்த தாபதபுக்—கூடார்தக்
- சு. தாங்கு மெயிலெறித்த சோழனு மேல்கடலில்
விங்குநீர் சித்தகடலில் விட்டோனு—மாங்குப்
- கா. பிலமத னிற் புக்குத்தன் பேரொளியா னாகர்
குலமத னாக் கைப்பிடித்த கோவு—முலகறியக்
- கக. காக்குஞ் சிறுபுறவுக் காகக் களிகூர்ந்து
கூக்குந் துலையுக் காயோனு—மேக்குயரக்

- கஉ. கொள்ளுங் குடகக் குவடே டறுத்திழியத்
தன்னூந் திரைப்பொன்னி தந்தோ னுந்—தெள்ளருவிச்
- கக. சென்னிப் புலியே றிருத்திக் கிரிதிரித்துப்
பொன்னிக் கரைகண்ட பூபதியு—மின்னருளின்
- கச. மேதக்க பொய்கை கவிகொண்டு வில்லவனைப்
பாதத் தனைவிட்ட பார்த்தவனு—மீதெலா
- கரு. மெண்கொண்ட தொண்ணுற்றின் மேலு மிருமுன்று
புண்கொண்ட வென்றிப் புரவலனுங்—கண்கொண்ட
- கக. கோதிலாத் தேறல் குனிக்குந் திருபன்றங்
காதலாற் பொவையேந்த காவலனுந்—தூதற்காய்ப்
- கஎ. பண்டு பகலொன்றி லீரொன் பதுகாமுங்
கொண்டு மலைநாடு கொண்டோனுந்—தண்டேவிக்
- கங. கங்கா நதியுங் கடாரமுங் கைககொண்டு
சிங்கா தனத்திருநத செம்பியனும்—வங்கத்தை
- கக. முற்று முரண்டககி முமமடிபாய்க் கல்யாணி
செற்ற தனியாண்மைச் சேவகனும்—பற்றலரை
- உ௦. வெப்பத் தடுகளத்து வேழங்க ளாயிரமுங்
கொப்பத் தொருகளிற்றாற கொண்டோனு—மப்பழநூல்
- உ௧. பாடரவத் தென்னரங்க மேயாற்குப் பன்மணியா
லாடரவப் பாய லமைத்தோனுங்—கடலார்
- உ௨. சங்கமத்துக் கொள்ளுந் தனிப்பரணிக் கெண்ணிறந்த
துங்கமத் யானை துணித்தோனு—மங்கவன்பின்
- உ௩. காவல் புரிந்தவனி காத்தோனு மென்றிவர்கள்
பூவலய முற்றும் புரந்ததற்பின்—மேவலர்தஞ்
- உ௪. சேலைத் தூரது சிலையைத் தடிநதிருகாற்
சாலிக் களமறுத்த தண்டினுன்—மேலை
- உ௫. கடல்கொண்டு கொங்கணமுங் கன்னடமுங் கைக்கொண்
டடல்கொண்ட மாராட் டாசை—யுடலை
- உ௬. யிறக்கி வடவரைபே றெயல்லைபாத் தொல்லை
மறக்கலியஞ் சுங்கமு மாற்றி—யறத்திகிரி

கஅ. “கைவரத், கங்கா புரிபுரந்த கற்பகமும்”—எனவும் பி-ம்.
[உ௫. “அடல்கொண் டமரா டாசை”—எனவும் பி-ம்.

௩௭. வாரித் திசிரி வலமாக வந்தளிக்கு
மாரித் பொலிதோ ளபயற்குப்—பார்விளங்கத் |
௩௮. தோன்றியகோன் விக்கிரம சோழன் றொடைத்தும்பை
மூன்று முரசு முகன்முழங்க—நோன்றியை
௩௯. மும்மைப் புவனம் புரக்க முடிக்கித்துச்
செம்மைத் தனிக்கோ றிசையளப்பத்—தம்முள்
௪௦. விடவுட் படுத்த விழுக்கவிகை பெட்டுக்
கடவுட் களிறு கவிப்பச்—கடர்ச்சேர்
௪௧. இணைத்தார் மகுட மிறக்கி யரசர்
துணைத்தா ளபிடேகஞ் சூட்டப்—பணைத்தேற
௪௨. நீரூழி யேழு நிலவாழி பேழ்த்தன்
போராழி யொன்றூற் பொதுக்கிச்—சீராரு
௪௩. மேய திசிரி விரிமே கலைவல்குற்
றாய சிலமடங்கை தோள்களினுஞ்—சாயலி
௪௪. னோது முலகங்க ளேழத் தனித்துடைய
கோதில் குலமங்கை கொங்கையினும—போதில்
௪௫. நிறைகின்ற செல்வி நெடுங்கண் களினு
முறைகின்ற நாளி லொருநா—ளறைகழற்காத்
௪௬. நென்னர் திறையளந்த முத்திற் சிலபூண்டு
தென்னர் மலையாரச் சேறணிந்து—தென்னர்
௪௭. வரவிட்ட தென்ற லடிவருட வாட்கண்
பொரவிட்ட பேராயம் போற்ற—விரவிட்ட
௪௮. நித்திலப் பந்தர்க்கீழ் லீணிலாப் பாயன்மேற்
றொத்தலர் மாலைத் துணைத்தோளு—மைத்தடங்
௪௯. கண்ணு முலையும் பெரிய களியன்ன
மெண்ணு முலகங்க ளேழுடைய—பெண்ணணங்கு
௫௦. பெய்த மலரோதிப் பெண்சகர வர்த்தியுட
னெய்திய பள்ளி யினிதெழுந்து—பொய்யாத
௫௧. பொன்னிப் புதுமஞ் சனமாடிப் பூசுரர்கைக்
கன்னித் தளிரறுகின் காப்பணிந்து—முன்னி

- சஉ. மறைக்கொழுந்தை வெள்ளி மலைக்கொழுந்தை மெல்லிப்
பிறைக்கொழுந்தை வைத்த பிராணை—கறைக்களத்துச்
- சஉ. செக்கர்ப் பளிவிசுமாபத் தெவ்வத் தனிச்சுடரை
முக்கட் கனியை முடிவணங்கி—மிக்குயர்ந்த
- சச. தானத் தொழின்முடித்துச் சாத்துத் தகைமையன
மாணக் கலன்கள் வரவருவித்—தேன்மொய்க் துச்
- சடு. குழு மலர்முடித்துச் சொன்மா மகளுடனே
தாழு மகரக் குழைதயங்க—வாழ்
- சசு. தடமுலைப் பார்மடத்தை தன்னுடனே தோ ரிற்
சுடர்மணிக் கேழுரகு குழம்—படரு
- சஎ. தனிப்பில் பெருங்கீர்த்தித தைய லுடனே
மணிகடகங் கையில் வயங்கப்—பிரிபாசல
- சஅ. முயங்குந் திருவுடனே முரளிர் கொடுத்த
வயங்கு மணிமார்பின் மலர்—வுங்கா
- சசு. அருங்கொ மற மார்க்கு மணங்கி லுடனே
மருங்கிற் திருவுடைவாள் வர்ப்பாய—பொ நந்திய
- டு. வண்ணத் படிவத் தருமீப ராசிமணிநா
வண்ணத் தளவில் வனப்பமைத்துத்—கண்ணுடலோன்
- டுச. காமன் சிலைவணங்க வாங்கிய கட்டழகு
தாம முடிவணங்கத் தந்தலைய—காமருத்தங்
- டுஉ. கோலத் தொடுபெயர்ந்து கோயிற் புறநின்.
காலத் ததிருங் கடாக்களிற்—ஞாலத்துர்
- டுஉ. தானே முழங்குவ தன்றித் தனக்கெநொ
வானே முழங்கினுமன் வான்மடவி—வாழி
- டுச. கணியு மருப்பு மடற்கையு மின்மை
தணியும் மமராச தண்டந—தனியாப்
- டுடு. பரிய பெருங்கோ யுணைத்துப் பணைத்தத்
குரிய தொருதானே யாகிக்—கரிய
- லீ ௩௬. மலைக்கோ டணைத்து மடிந்திடியக் குத்துங்
கொலைக்கோட்டு வெங்கால கோப—மலைத்தோட

10. ஐயு மதந்தனதே பாக வுலகத்து
வேறு மதம்பொறு வேகத்தாற்—உறென்றத்
11. தாங்கிப் பொறைபாறு தத்தம் பிடர்நின்றும்
வாங்கிப் பெறுகேகி மணமுழுது—மோங்கிய
12. கொற்றப் புயநிரண்டாற் கோமா னகளங்கன்
முற்றப் பரிசு ததனின முன்புதா—முற்ற
13. வருத்த பற்றறது பரிதரத்து வேழம்
பருத்த கடாந்திரத்த பாயப—பெருக்கத
14. தவற்று மதரா நவிரிபுத் கோடி
யவற்றி னபாவகண் டாநி—முவற்றை
15. அளித்தன னங்கேயா னுதலா லின்று
கரித்தன னென்ற வகுங் காமறு—ஒளித்திழிய
16. வேறுபடலதனை நிதித்துக கொதித்தபரி
விற்றறப் பொருள் ளரினனுயிராக—கூற்றுக்
17. கருத்து மயிர் வதனை நதனை
பருத்தும பிடிபடியி பெறித—கருத்தக்க
18. கொற்றம் மலக சிபுறநக குளிர்ந்திரட்டைக்
கற்றைக் கவிகளின காலசைப்ப—வொற்றை
19. லெம்புரி பு வளைக நல் மாப்பச
செட்டி முற னு செலப்ப—புலம்பெயர்ந்த
20. மட்டபடை காட்ட மாரா னவாகெருங்கக்
மோட்டிலை கொற்ற கொடி பொக்கா—சேட்புலத்துத்
21. கொன்ன நய நயநு சிங்கநாரு கொற்றத்துக
பன்னருக கொற்றம் கொந்—முனைந்
22. குலையப் பெருந்தா நாட் கொண்ட பரணி
மலயத்தரு கொண்ட மாணு—பலமுடிமே
23. கார்ககுங் கருகா லாகன் நனதவையுட்
பார்க்குமதி பந்தி ப லகரிற்—போர்க்குத்
24. கொடுக்குங் கமழ்து பை துசினெடுஞ் சூடித்
கொடுத்த புதம்முனைட் கோணு—முடுக்கையுங்

- எஉ. கங்கரையு மாராட் டரையுங் கலிங்கரையுங்
கொங்கரையு மேனைக் குடகரையுந்—தங்கோன்
- எஊ. முனியும் பொழுது முரிபுருவத் தோடு
குனியுஞ் சிலைச்சோழ கோனுஞ்—சனபதிதன்
- எச. றோளுங் கவசமுஞ் சுற்றமுங் கொற்றப்போர்
வானும் புலையு மதியமைச்சு—நாளுமா
- எடு. மஞ்சைக் கிழித்து வளரும் பெரும்புரிசைக்
கஞ்சத் திருமறைமோன் கண்ணனும்—வெஞ்சமத்துப்
- எசு. புல்லாத மன்னர் புலாலுடம்பைப் பேர்ப்பவாங்க
வொல்லாத கூற்ற முயிர்வாங்கப்—புல்லாத்
- எஎ. தாங்கு மடமகளிர் தத்தங் குழைவாங்க
வாங்கும் வரிசிலைக்கை வாணனும்—வேங்கையினுங்
- எஅ. கூடார் விழிஞுத்துங் கொல்லத்துங் கொங்கத்து
மோடா விரட்டத்து மொட்டத்து—நாடா
- எஊ. தடியெடுத்த வெவ்வே றாசிரிய விரக
கொடியெடுத்த காலிங்கர் கோனுங்—கடியரணர்
- அ0. செம்பொற பதணுச் செறியிஞ்சிச் செஞ்சியர்கோன்
கம்பக் களியாணக் காடவனும்—வெம்பிக்
- அக. கலக்கிய வஞ்சக் கலியதனைப் பாரில்
விலக்கிய வேனுடர் வேந்துந்—தலைந், நருமந்
- அ2. வாரிக் குமரிழுதன் பந்தா கினியளவும
பாரித் தவளனந்த பாலனும்—பேரமரின்
- அஊ. முட்டியப் பொருதார் வடமண்ணே மும்மதின
மட்டித்த மாலயாணை வததவனு—மட்டாடயெழுக்
- அச. காதிக்கருடாடர் கட்டரணங் கட்டழித்த
சேதித் திருடாடர் சேவகனும்—பூதலத்து
- அடு. முட்டிய தெவ்வர் சடைகட்ட மொய்கழல
கட்டிய காராணை காவலனு—மொட்டிய
- அசு. மான வாச ரிரிய வடகலிங்கத்
தாணை துணித்த துவதிகனு—மீனவர்தங்

எடு. “பொழிற்புரிசை”—பி-ம்.

அச. “காதித்திருடாடர்”—பி-ம்.

- அ௪. கோட்டாறுங் கொல்லமுங் கொண்ட குடைறுளம்பன்
வாட்டார் மதயாணை வல்லவனு—போட்டரணக்
- அ௫. கொங்கைக் குலைத்துக் குடகக் குவடொடித்த
செங்கைக் களிற்றுத் திகத்தனு—மங்கத்து
- அ௬. வல்லவனுங் கோசலனு மாககனு மாளுவனுங்
வல்லவனுங் கோளனு மீனவனும—பல்லவனு
௧௦. மென்னும் பெரும்போ ரிகலவேந்தர் மண்டலிகர்
முன்னு மிருமருங்கு மொய்தரிண்டப—பன்மணிச்
௧௧. சோதி வயிர மடர்க்குஞ் சுடர்க்குழைபார்
விதி குறுகுதலு மேலொருநாண்—மாதவத்தோன்
௧௨. சார்த்த பொழுதனனகன் நன்னை யறிவிதா
பூறுவரை யாதப புரம்போன்று—மேர்தப
௧௩. பரக்குங் கலையல்குற் பாவையரே பாணை
புரகருந் திருநாடு போன்றும்—வாககருநா
௧௪. வளை முனிசுதுறுமடி கொல்ல விகன்மாரன்
சேனை திரண்ட திரளபோன்றுங்—காணலங்
௧௫. கண்டன் மணற்குன்றத் தன்னக கணம்போன்றுங்
கொண்டளின் மினனுங் குழார்போன்று—மண்டு
௧௬. திரைதோறுந் தோனறுந் திருக்குழாம போன்று
வரைதோறுஞ் சோமயிலகா போனறும—விரவினராய்
௧௭. இரது நதலவெயாபப வெங்கணுங் கண்பரபபிசு
சிறதை பரபபிசு தெருவெங்கும—வந்திணடி
௧௮. உததி சுடர வொளிமணிசு சூட்டெறிப்பப
பததி வயிரம பரத்தெறிப்ப—முததி
௧௯. னிணங்கு மழுத கலசங்க னேந்தி
வணங்கு தலைபினாய் வந்து—கணங்கொண்டு
௧௦௦. பார்க்குங் கொடுநோகரு ருநறைப்பக கிஞ்சகவாய்
கூர்க்கு மெயிறுவெறுங் கோளிழப்ப—வேர்க்க
௧௦௧. வரைகொ ணெடுமாடக் கீணிலையின் மல்கி
புரக வரமகளி ரொப்பார்—விரல்கவரும்

- க02. விண்ணும் யாமும் குழலும் விசுமுழவும்
பாணி பெயர்ப்பப பதமபெயர்த்துச—சேணுயர்
- க03. மஞ்சிவரும் வெண்பனிகுரு மட்டக திடைநிலையில்
விஞ்சையர் மாக நென்மடை ரா—ரஞ்சனக்
- க04. கண்ணிற் சிறிது மிமையாகு டபிப
மண்ணிற் பொருந்தா மலரக ர்—தலாணென்ற
- க05. வாடா நறஞ்செய்வி மாலைக் கொண்—த ந
விடா சிவ பூதற மேனிவழி—கூட
- க06. புருளி யொளிசி னுணர்ந் து டபிப
பொருளி லராகளி போய்—அரண்ப
- க07. சிறி விலலாத திருதேர பபபபப கா
பாப விலல பனைபபபபப —பாப
- க08. செம்ப வொருநிலை பாபா சிறு நகரே
வைய முடையபிராண மாபொபபப —பிராண மே
- க09. ஆனபோதக பருகவேளா சிறி
வேனிலவேளா கணா நென்மடை ரா—பாப
- க10. மெண்ணுக் கிணை பருகே பருகே பாப
கண்ணிற் கருணைக் கடலென பாப—பாப
- க11. ஆதிமனுசுலமி வணவாப மேபபபப
பாதிமே யவநு லென்பபபபபப —பாப
- க12. கொங்கை பசுபபபபதம் கோ பபபபபபப
செங்கை துன்பபபப சிலசெபபப —பாப

பேதை

- க13. வந்து பிறந்த வள ந பிளநகி பக
கொந்த முகிழாக கொந்தங்கி பூரக —பைந்தக நக
- க14. தோகை கொடாமஞ்ஞ நுண்மே துறவனபேல
வாகை புனைய வளாகருடபு—கோகில தின
- க15. பிள்ளை யிளவன்னப பேதை நிறந்தவரிய
கிள்ளை பவளங் கிளாததகிளை—காபாந

க02. “பதமபெயர்த்து—நீணிலா”—பி. ம.

க03. “தோகைகொடாமஞ்ஞ”—பி. ம.

க௯௭. தெரியப் பெருங்கட் சிறதேறல் தாயர்
பிரியப் பருவத்துப் பேசை—பரிவோடு

க௯௮. பூகவயு மாணு மயிலும் பசுங்கிளியும்
பூகவயு மன்னமும் பின்போதக்—காவலன்

க௯௯. பொன்னிப் புசார்முத்தி னம்மீனயுக் தென்னுகை
நன்னித் திலத்தி னகைக்கழங்குஞ்—சென்னிதன்

௧௦௦. கொற்கைக் குளிர்முத்தின் கோலமணி வல்சியுங்
கற்கைக்கு வேண்டுவன கைப்பற்றிப்—பொற்கொடியார்

௧௦௧. விதி புருந்து விளையாடு மெலக்ககண்
சூதி புகம்வந் தடிக்கொள்ள—மேதினியே

௧௦௨. ஹன்று கலிகடித்த வுத்துங்க துங்கன்றன்
முன்று முரசு முழங்குதலும்—வான்றினைத்

௧௦௩. தாயர் வரவத்து தாயர் தொழத்தொழுது
தாயர் மொழிந்தனவே தான்மொழிந்தான்—சேயோன்

௧௦௪. படியின் மதியும் பகலவனுந் தோற்கு
முடியி லொருகா ஹு முளா—வடியின்

௧௦௫. மகிழ்த்து மலராண் மலர்க்கண் ணு நெஞ்சு
நெகிழ்த்த திருநோக்கி னேரா—முநிழ்து

௧௦௬. சிரிக்குந் திருப்பவளச் சேயொளியூ டாடா
விரிக்குந் திருநிலவின் விழா—பரிசுதும்

௧௦௭. உலகம் பரவுந் திருப்பருவத் தோடா
திலக முகாம்புயத்திற் சேரா—பலவுந்

௧௦௮. திசையை நெருக்குந் திருத்தோளிற் செல்லா
விசையுந் திருமார்பத் தெய்தா—வகையிலாக

௧௦௯. கைம்மலரிற் போகா வடிமலரிற் கண்ணுரு
மெய்மமலர்ப் பேரொளியின் மீதுரா—வம்மகள்

௧௧௦. கண்ணு மனமுங் கழுநீர்க் குலமுழுது
நண்ணுந் தொடையன்மே னுட்செய்ய—வுண்ணெடுமா

௧௧௧. “மானும் பவிலும்”—பி - ம்.

௧௧௨. “முத்த வல்சியுஞ் சோதடவு” எனவும் “பொற்கொடியார்”—
எனவும் பி - ம்.

௧௧௩. “உத்துங்கோழன்”—பி - ம்.

- க௭௦. வம்மின்க ளன்னிமீர் மாலை யிதுவாங்கெத்
தம்மின்க ளென்றுரைப்பத் தாயரு—மம்மே
- க௭௧. பெருமாலை பஞ்சாதே பெண்ணமுதே யாமே
திருமாலை தாவென்று செல்வேந்—திருமாலை
- க௭௨. பாங்கொள்ளும் வண்ண மெளிதோ வரிதென்னத்
தேங்கொள்ளு மின்சொற் சிறியாளு—மாங்குத்தன்
- ல க௭௩. மார்புத்துக் கண்ணினீர் வாரப் பிறர்கொள்ளு
மார்வத்துக் கின்றே யடியிட்டாள்—சேர
- க௭௪. விருத்தி மணற்சோ றியோயாரை யூட்டு
மருத்தி நடுவே யயர்த்தாள்—ஒருத்தி

பெதுப்பை.

- க௭௫. மழலை தனது கிளிக்களித்து வாய்த்த
குழலி னிசைகவர்து கொண்டாள்—நீழல்விரவு
- க௭௬. முன்னர் நகைதனது முல்லை கொளமுத்தின்
பின்னர் நகைகொண்ட பெற்றியாள்—கன்னி
- க௭௭. மடநோக்கந் தான்வளர்த்த மாணுக்கு விட்டு
விடநோக்க வேலிரண்டு கொண்டாள்—சுடர்நோக்குந்
- க௭௮. தானுடைய மெய்ந்நுடக்கந் தன்மா தவிக்களித்து
வானுடைய மின்னுடக்கம் வாங்கினாள்—பூநறம்
- க௭௯. பாவைதன் பைங்குர வேந்தப் பசங்கிளியும்
பூவைபு மேந்தும பொலிவினாள்—மேவு
- க௮௦. மடநடை யன்னப் பெடைபெறக் கன்னிப்
பிடிநடை பெற்றுப் பெயர்வாள்—சுடர்கனகக்
- க௮௧. கொத்துக் குயின்ற கொடிப்பவள பந்தத்தின்
முத்துப் பொதியுச்சி முச்சியா—ளெத்திறத்தும்
- க௮௨. வீரவேள் போல்வாரை விட்டி விழுத்தவர்மேன்
மாரவேள் கண்சிவப்ப வாய்சிவப்பாள்—நேரோத்த

க௭௯. “இளையோரை யூட்டி யருத்தி யறவே”—பி - ம்.

க௭௮. “கொள்வான்”—பி - ம்.

க௭௮. “பூநறம்”—பி - ம்.

௧௪௩. தோங்க முகையினை கொங்கையா டன்கழுத்தாற்
பூங்கழுக்கை விப்போது பொற்பழிப்பாள்—பாங்கியருந்

௧௪௪. தாயரும் போற்றாமே தானே துயிலெழுந்து
பாயல் புடைபெயர்ந்து பையச்சென்—நிபாயே

௧௪௫. தனரு யிடைபொதுங்கத் தாழங் குழைத்தாய்
வனரு மொருகுமரி வல்லி—கிளருங்

௧௪௬. கொழுந்து மளகிறந்த கொதுங் கவினி
பெழுந்து கிளைகலிப்ப வேறித—தொழுந்தகைய

௧௪௭. கொங்குடைய பொன்னடநுஞ் சென்னிக் கொழுங்கோங்கின்
பங்குடைய மூரிப் பணையணை—தங்குடைய

௧௪௮. வண்டு முரல மனநாற வைகுவது
கண்டு மகிழ்ந்தேன் கனகிலெனக்—கொண்டு

௧௪௯. வருக வருக மடக்கிள்ளை முத்தத்
தருக தருகவெனத் தாயர்—பெருக

௧௫௦. ளிரும்பினர் புல்லி விரைய முலைவர்
தரும்பின வாசத் தணங்கே—பெருமபுயங்கள்

௧௫௧. புல்லி விடாத புதுவதுவை சென்னியுடன்
வல்லி பெறுதி யெனவழுத்து—மெல்லை

௧௫௨. யரசு நபய நகளங்க னெங்கோன்
புரசை மதவரைமேற் போத—முரசுந்

௧௫௩. தழங்கு மறுகற் றமரோடு மோடி
முழங்கு முகினமாட முன்றிற்—கொழுங்கயற்கட்

௧௫௪. பொன்னென வெல்லா மழுகும் புனைவதொரு
மின்னென வந்து னொரிப்பட்டு—மன்னருமி

௧௫௫. ருண்டாற் றியவேங்கை வைக்க வொருதிருககைச்
செண்டாற் கிரிதிரித்த சேவகனைத்—தண்டாத

௧௫௬. வேகங் கெடக்கலிவாய் வீழ்ந்தாற்றும் பார்மகனைச்
சோகங் கெடுத்திணத்த தோளாளை—யாகத்துக்

௧௪௯. “கிளைகலிப்பவேறி”—பி - ம்.

௧௪௯. “தாயர்—விரலி”—பி - ம்.

௧௫௯. “சோகங்கெடுத்தெடுத்த”—பி - ம்.

- கடுஎ. கொங்கை பிரியாத வீரோடுங் கோகணை
மங்கை பிரியாத மார்பாளை—பங்கமலக்
- கடுஅ. கையு மலரடியுங் கண்ணுங் கனிவாயுஞ்
செய்ய கரிய திருமாலைத்—தையபலுங்
- கடுக. கண்டகண் வாங்காள் தொழுமுகிழ்த்த கைவிடாள்
மண்டு மனமீட்டு மாறறியாள்—பண்டறிபாக்
- கடுஓ. காமங் கலக்கக் கலங்கிக் குழல்சரியத்
தாமஞ் சரியத் தனிநின்றாள்—காமவேற்
- கடுக. சோறு மீனவனுஞ் சேவிப்பச் செம்பியரில்
வீரனு மவ்வெல்லு விட்டகன்றான்—மாராண
- கடுஉ. தக்குத் தகாதாளை பெய்து தரைப்படுத்தப்
புக்குத் தொடைமடக்கிப் போயினான்—மைக்குழல்

மங்கை

- கடுக. மங்கைப் பருவத் தொருத்தி மலர்பொதுளங்
கங்கைப் புளினக் களியனன—மெங்கோலை
- கடுச. மன்னனை மனனர் பிராளை வரோதயனைத்
தென்னனை வானவனைச் செம்பியனை—முன்னொருநாட்
- கடு. கண்ட பெதுமபைப் பருவத்தே தன்கருத்தூற் தி
கொண்ட பரிவு கடைகூட்டப்—புண்டரிகச
- கடுசு. செய்ய வடிமுதலாச் செம்பொன் முடியளவு
மைப லகல மனத்திழைத்துக்—கையினுற்
- கடுஎ. றீட்டுங் கிழியிற் பகற்கண் டிரவெல்லாங்
காட்டுங் கனவு தரகண்டு—நாட்டங்கொண்
- கடுஅ. டியாதொன்றுங் காணு திருப்பாள் பொருகளிற்றுத்
தாதொன்றுந் தொன்று சயதுங் கண்—விதி
- கடுக. வருகின்றா னென்று மணியணிகள் யாவுங்
தருகென்றாள் வாங்கித் தரித்தாளா—விரிகோதை
- கடுஓ. சூடினான் பைம்பொற் றுகிலுந்தாள் சந்தனச்சே
றுடினா டன்பே ரணியணிந்தாள்—சேடியர்
- கடுக. காட்டும் படிமக் கலத்துக் கமலத்தை
போட்டும் வதனத் தொனிமலர்ந்து—கேட்டு

௧௪௩. விடைபோ மனங்கன்போற் வேல்விழிக டாமும்
படைபோய் வருவனபோற் பக்கம்—கடைபோய்
௧௪௪. மறித்து மதர்மதர்த்த வாகடிப்பு விக்கி
பெறிக்குங் குழைக்காதிற் கேற்ற—ஒறிக்கு
௧௪௫. மளக முதலாக வைம்பாற் பறித்த
வளர்கருங் கடந்தன் மலிந்துங்—விளர
௧௪௬. வரியன நித்திலத்தி னம்பொற் றொடித்தோள்
பரியன காம்பிற் பனைத்துந்—தெரியற
௧௪௭. சுவடு படுகளபத் தொய்யில்குழ் கொங்கைக்
சுவடு படவெழுச்சி கொண்டிந்—திவடா
௧௪௮. முந்துங் கலையல்குன் மூரித் தடமகன்று
நெருது மருங்கு னுடங்கியும்—வருது
௧௪௯. மிடையும் புதுவனப்பு விண்ணோரும் விழ
வடையுந் தன்னுருக்கண் டஞ்சிக—கொடையனகன்
௧௫௦. பண்டறியு முன்னைப் பருவத் துருவத்துக்
கண்டறியு மவ்வடிவு காண்கிலேன்—பண்டறியு
௧௫௧. முன்னை வடிவு மிழந்தேன் முகநோகி
யென்னை யறிகலன்யா நெனசெய்கேன்—றன்னை
௧௫௨. வணக்கி வருவ தறிவ நெனவந
திணங்கு மகனி ரிடையின்—றணங்கு
௧௫௩. மிறைவ னகளங்க நென்கோன குமரித்
துறைவ னிருபருல துங்கன—முறைமையாற்
௧௫௪. காக்குங் கடல்கடைத் த கைமலரு முருதிமலர்
பூக்கு முலகளாத பொற்கழலு—நோக்கு
௧௫௫. திருக்கொள்ளு மார்பமுந் தெவ்வேந்த ரெல்லாம
வெருக்கொள்ளு மூரித்தோள் வெற்பு—முருக்கு
௧௫௬. மகரக் குழைக்காது மாதரார் மாமை
துகரப் புடைபெயரு நோக்குந்—துக்ரோளியை
௧௫௭. வெளவிய கோல மணிவாபு மெப்பொழுதுஞ்
செவ்வி யுழியாத் திருமுகமு—மெவ்வுருவு

௧௪௫. "மலிந்து—விளர"—பி - ம்.

௧௮௭. மாறு படாவண்ண மண்ணல் படிவத்து
வேறு படுவனப்பு மெய்விரும்பித்—தேறும்
௧௮௮. பிறையாம் பருவத்துப் பேருவகை யாம்பல்
நிறையா மதிகு ரெகிழ்ந்தாங்—ஐதறவனைக்
௧௮௯. கண்டு மனமு முபிருங் கனிப்பளவிற்
கொண்டு பெயர்ந்தது கொல்யானை—பண்டு
௧௯௦. நனவு கிழிநிற்பகறகண்டு நல்ல
கனவு தரவிறவிற் கண்டு—மனமகிழ்வாள்
௧௯௧. நீட்ட முடியாத செவ்வி குளிகொள்ளும்
வாட்ட முறங்கா மையுலக—நீட்டுப்
௧௯௨. பெயர்ந்தா டமர்தம பெருந்தோள கரிலவிழ்ந்
தயர்ந்தா ளவணிலையீ தப்பாற்—சயநதொலைய

மடந்தை.

௧௯௩. வெந்த வடிவிழந்த காடன விழிச்சிவையு
வந்து திரண்டனைய வாடினா—ளந்தயி
௧௯௪. லோலக கடலெழு மொன்று யுலகொடுக்குங்
காலக கடலையை கட்டகடையாள்—ஞாலத்தை
௧௯௫. வீட்டி வினைமுடிக்க வெங்கால தூதுவர்கள்
கோட்டி யிருககுங் குளிமுலையாள்—நாட்ட
௧௯௬. வடிவின் பருந்துலான் பாரனைப்போன் மேலோர்
முடிவி லுணர்வை முடிப்பான்—கடிதோடிப்
௧௯௭. போகா தொழியா திடைமென்று போய்முடிய
லாகாமை கைவளநு மல்குலாள்—பாகாய
௧௯௮. சொல்லி யொருமடநைக தோழியைத் தோளவருத்தப்
புலவி கீலாமுற்றம போயேறி—வலவிராஞ்
௧௯௯. சேடிய ரொப்ப வகுத்துத் திரள்பருது
* கோடியர் கண்டிருப்பக கொண்டாடி—யாடினா
௨௦௦. லென்மாலே நீகொள்வ தியாங்கொள்வ தெங்கோமான்
றன்மாலே வரங்கித் தருகென்று—மின்னனையாள்

௨௦௧. வட்டித் தளகமும் கொங்கையும் வார்தயங்கக்
கட்டிக் கணபந்து கைப்பற்றி—பொட்டிப்
௨௦௨. பொருதிறத்துச் சேடிபர்தம் போர்தொலைபத் தானே
விருதிறத்துக் கத்துகழு மேர்திப்—பெரிது
௨௦௩. மழுத்துது தானத் தவைதன்னைச் சூழ
கிழுத்து மெழுது மிடைய—வெழுதுவரி
௨௦௪. சிந்த கிசிறு திரையி னுரையூடு
வந்த வனச மக்ளையபா—முரதிய
௨௦௫. செங்கார்த ளங்கை சிவகருஞ் சிவகருமென்
றங்காது தோளவளக் ளாரப்பெடுப்பத—தங்க
௨௦௬. ணுடங்கு கொடியருங்கு னெந்தகைத தென்றென்
றடங்கு கலாப மரற்றத—தொடங்கி
௨௦௭. யரிந்த குரலினவா யஞ்சி நடித் துப
பரிந்து சிலமா பகைபப—விர்ந்தெழுங்
௨௦௮. கைக்கோ விடைக்கோ கமல மலரடிக்கோ
மைக்கோல வேகிவனமேல் வண்புரங்க—வக்கோதை
௨௦௯. பரதாடி வென்று பருகி உகலங்கன
சுகாத தோன்மலை தாவென் ற—பைத்துகிற்
௨௧௦. ஸ்ரீனி பிடிக்கலை துப போதிற் றனிக துடைக்கிழ்
யானமேல் வெண்சா மரையிட்டச—சேனை
௨௧௧. மிடையப பளையு ர்த்திலழு மின்ன
வடையப பணிலங்க ளார்பயப்—புடைபெயர்
௨௧௨. வார்து மகா வயமீன் குலமுழுதும்
போர்து மரது புடைபிறழ்ச—சேர்ந்து
௨௧௩. பதலை முழங்கப் பகடேறறி விட்ட
மதலைகண் முன்னர் மலிப—விசிலயராய்த்
௨௧௪. தாமுந தொழிலிற் கிளபுரக்கத தண்டடைந்து
வாமும பரதர் பருங்கிண்ட—விழுந்திக்
௨௧௫. கன்னியு நன்மதையுங் கங்கையுஞ் சிவதுவும
பொன்னியுந் தோடப் புகார்விளங்க—கன்னிய

௨௦௬. "மெழுத்து தானத் தவைதன்னை—பி - ம்.

௨௧௪. "தன்னடைந்து வாமும்"—பி - ம்.

- உகக. செங்கோற் றிபாக சமுத்திர நன்னுதலுந்
தங்கோ மறுகிற் றலைப்பட்டுத்—தங்கனி
- உக௪. லொட்டிய வெட்ட முணராதே தோள்வலையுந்
கட்டிய மேகலையுந் காவாதே—கிட்டித்
- உக௫. தொழுதா ளயர்ந்தா ளென்கினுள் சேரர்ந்தா
ளழுதா ளொருதமிய ளானுள்—பழுதிலாக்
- உகக. காக்குர் துகிலு யிலங்கு பொலன்கலையுந்
போக்கு நிதம்பம் புனைகென்று—விக்கு
- உஉ௦. மணிக்கச்சர் தம்முடைய வானூசுந் கொங்கை
பணிக்கக் கடைக்கண்கள் பாரா—வணிக்கமைந்த
- உஉ௧. குன்றாத நித்திலக் கோவையும் பொன்னிறத்த
பொன்றாத பட்டும் புனைகென்று—நின்று
- உஉ௨. கொடுத்தன கொங்கைகளுந் கொண்டன தானு
மடுத்தனர் தோண்மே லயர்ந்தாள்—கடுத்துக்
- உஉ௩. கவரு மனங்கனுடன் கைகலரத் தன்றித்
தவரு முதுகிலுந் தாய—ரவரெங்குந்
- உஉ௪. கூசினார் சநிற் பணிநீர் குழைத்தகிழைத்துப்
பூசின ராவி பொழிந்தொழிந்தார்—யிசினு
- உஉ௫. ரிட்டார் நிலி ளிளந்தென் றலுங்கொணர்ந்து
சட்டார் குளிரி தொடுத்தெடுத்தார்—கிட்டாரோ
- உஉ௬. பள்ள மதனிற் படரும பெருமபுணல்போ
லுள்ள முயிரை யுடன்கொண்டு—வள்ளல்பின்
- உஉ௭. னேதை மறுகி லுடன்போன போக்காலிப்
பேதை நடுவே பிழைத்தொழிந்தாள்—மாதரில்

அரிவை.

- உஉ௮. வாரி படுமழுத மொப்பான் மதுகாஞ்சுழ்
வேரி கமழ்கோதை வேறொருத்தி—மூரித்தேர்த்
- உஉ௯. தட்டுஞ் சிறுகப் பெருகு மாகதத்திற்
கட்டுங் கனபொற் கலாபாரம்—பட்டுந்

- உசக. கருப்புச் சிலைபனங்கள் கையம்பால் வீழ
நெருப்புக குருகி நிறைபோ—கிருப்பழிப்
- உசஎ. பாடிய பூலாகதும் பாதும பரிசின்றி
பாடிய கோகைதது மன்பின்றிக்—கடிய
- உசஅ. கள்ளைககுந் தமயிற் கிளநு மிளவன்னப
பிள்ளைகது மாற்றா பெயர்ந்துபோங்க—கொள்ள
- உசக. பயகது மலர்க்குாவப் பரதர்ப் படப்பை
பயகது மிளமரக்கா நண்ணி—வடக்களிற்று
- உந௦. மனனன் குலப்பொன்னி னாகது மாநிதிரா
அன்னக் காணிநெய் நெய்வுறா—சென்னி
- உநக. பெருகும புதரடைமயப் பெற்றின மறுபறக
குருகுதா மொனமு மாய்ந்தக—பந்தய
- உநஉ. நீலக குடிலினவகா னாப்பா லுடையோ னுநிநிச்
சொல்லப் படுவா னி பெயர்ந்தா னபய—பிடுப
- உநக. பேரிமய நதனைப் பெய்திதாற கொல்லிய
கேரிபுளுச் சொலி லெனகெழந்து—கேரியன்
- உநச. தண்டுழர் மாலை பலகாலுந் தைவந்து
வண்டிகா ன வாழுவீ ரெனையு னாந்—தொண்டுகிரோன
- உநநி. மனறா மலயதது வாள் சனி சோயாதனறே
தெனறல வ நுவ தெனத்தி நகசது—கிளறயர்கான்
- உநசு. மனனறது மனனன வளவ னகங்ஙன்
முன்னப் பணிந முழந் துதலுந்—தன சிறப்போயப
- உநள. பேணுந் திருபடனு மெய் மம சிரிமாத
காணும பெருநிருபா னலகாந்—காணுங்நா
- உநஅ. லேபப்ப வெதிர்வந் திரளி புநுவந் வானி
வாய்ப்ப முகபங் காமலாந்நா—போய்ப்பெருகு
- உநக. மீதா ரகலல துல வீழ்நிற நமேகலபும
போதாத வண்ணம புடைபெயர்ந்தாள—சோதி

உநச. “தண்டுள வாடப லறுகாலுந் தைவந்து”—எனவும் “தெண்டி
ரைக்கோன்” (தனிச்சீர்) எனவும்—பி. - ம்.

உநஅ. “போய்ப்பெயர்”—பி. - ம்.

- உகா. குழைய நடுவொடுக்குங் கொங்கையுந் தோளும்
பழைய படியே பணீந்தாள்—பிழையாத
- உகக. பொன்னித் துறைவன் பொலந்தார் பெறத்தருவார்
தன்னிற் பிறரின்மை சாதித்தாள்—சென்னிகுப
- உகஉ. பாராண் முலையாலும் பங்கயத்தா டோளாலும்
வாரா விருப்பு வருவித்தா—ளோரணங்கு

தெரிவை.

- உக௩. கோது விரவாக் கொழுமபாது ரொபதளிர்ந
போது புலரப பொலங்கொம்—மீது
- உக௪. முயலா லழுங்கா முழதநிகள வானிற
புயலா லழுங்காப புதுநின்—ரிமலகொண
- உக௫. டெழுதாத வேலா மீழ்சிறைய வந்தி
கொழுகாத நறபங்ககன் கொந்து—புழுது
- உக௬. பிநுளாக் கலபக திராதேயாந் பெயறு
தெநுளாக் கலியாந் கஞ் தெநல—பொநுளால
- உக௭. வருந்தக் கடைடாக மாணிக்கம் பாராகு
மருந்தத் தெனிடடா வழுக—கிருங்கிய
- உக௮. சோலைப் பசுரகெனத் தாது வருவக
மாலைப் பொழுதின்கண் மண்டபகது—வேலை
- உக௯. விரிந்த சிலா முனரில விழுமகரப பேதவாய்
சொடிக பனிககற்றை நாவகப—பரிசுதுழையோ
- உ௭௦. பூசிய சாதகங் கட்டப் பொறியணி
மூசிய மொவன முநகுயிரப்பக—தேசிகப
- உ௭௧. பேரிசை யாழ்ப்பா ளா பேதை விரலியொடு
தேர விரிநிநுந் பாவன்கண்—ணையுப
- உ௭௨. கோழியும் வேவையு புயணையுங் கோழமு
பாழி யபிரா பதப்பக—மாழியான்
- உ௭௩. குடிய வரமுயாணையுந் தோணுந்
காடு திரைகதெறியுங் காணியும்—பாடுகெணக

உ௭௦. “கெவொதுங்கக” - பி - ம்.

உ௭௩. “காடுதிரைததிரைகருவ” - பி - ம்.

- ௨.௭௪. உன் வியாழெடுத்தான் பாணன் கொடுத்தெழுந்த
வேன லரசனுந்தன் வில்லெடுத்தான்—தெனியி
- ௨.௭௫. தந்திரி யாழ்ப்பாணன் னைவந்தான் னைவந்தான்
வெந்திறன் மாரணுதன் வில்லினான்—முத்த
- ௨.௭௬. நிறைநாம்பு பண்ணி நிலைநெரிநதான் பாணன்
நிறன்மதனு மமபு தெரிநதான்—கிறலியொடும்
- ௨.௭௭. பாண னொருபாணி கோததான பலகோத்தான்
பாணி தொலையச ஈளிகழுவேள்—மாண
- ௨.௭௮. விசைததன பாண னியாழ்ப்பாணி பெய்து
விசைததன வேனிலான பாணி—விசைததெழுந்த
- ௨.௭௯. வீணை பிசைபாலோ வேனிலா நாமபாலோ
வாணுதல விழா மதிமயங்காச—சேணுலாம
- ௨.௮௦. வாடை யனை யமையா லெந்தையுங்
கோடை யிதுவெனதே உருளுள்—பீடிய
- ௨.௮௧. வாணர முனிந்த வனமுலைவேல விட்டபணி
நீரை யதுவோ தெருபென ரு—ஒருவெலாங்
- ௨.௮௨. காக்குந் துடியை யழிக் குங் கணையாரன்
தாக்கும பறையெனதே சாற்றினான்—சேக்கைதொறும
- ௨.௮௩. வாழ முலகத தெவரு மனங்கள்பய
வீழு சிலவை வெயிலென்றான்—கோழிகோ
- ௨.௮௪. வெங்கோ னகனங்க னேழலகுங் காக்குநர்
செங்கல கொடுங்கோல் சிலா கமென்றான்—கங்குல
- ௨.௮௫. புலந் தனையு மலையிலு னாங்குப
பலநம பணிந் தபாங்க—துலகிரிசு
- ௨.௮௬. முழிப் புவன பாண னுதையாரான்
சூழிக் கடையாண னென நதனும—யாழி
- ௨.௮௭. விழைந்த மிசைபு நலா வெப்பகக்கு மாற்ற
துழைக்கு முரிதழையா னாயுய—பிழைததனளாய்
- ௨.௮௮. முந்நித் திகிரி நிரியை முது புதுநி
கட்டுங் கடவுட் கடையாண—பெடடுங்

240. தரிசு முகம் தனிதரித்த கோணப்
பரிக்கு மயிரா பதமே—செருக்கிப்

241. பொருத்த நினைபாத போர்க்கலிங்க ரோடி
யிருந்த வடவரைக ளெல்லாந்—திருந்தா

242. விதைபம் பொருதழித்த விர்தமே போலப்
புதைய நடந்த பொருப்பே—சுதையாத்

243. திங்கட் குலத்திற்கு தெய்வப் பொதியிறகு
மங்கப் பழங்குமரி யாற்றிற்கு—தங்கள்

244. படிக்கும் பொருநிருப் பன்னகங்கா விழ
விடிக்குத் தனிபசனி யேறே—கடிப்பமைந்த

245. யாம முரசா விழந்த நிறைநினது
தாம முரசு தாப்பெறறே—ஓய

246. விடைமணி யோசை விளை ததெவிப் புண்ணின்
புடைமணி யோசை புலர்க்கேன—தடை முலைமே

247. லாறு மலைபகதா லட்டநு டெனெளயின்
மாறுப பெருங்காறமுன் மாறறினேன—வேறுகக

248. கூசும் பனித்திலை கொண்டுபோ ரென்னுயிர்கீ
விசு மதத்திலை யான்மீட்டேன்—மூசிய

249. காஞலா மேதக கடலமுங்க வந்ததுயர்
கேரிலா நீழுநங்க நீங்கினேன—பேரிரவி

250. லெனமே லெனங்கள் வயவந்த வினவெல்லா
சிற்பே லெனகன் வர நீங்கினே—விண்ணுந

251. கடைபோக வெவ்விழைக காததேயல வானி
புடைபோகப் போதுப பொருப்பே—விடைபோயி

252. ராட்டுந் தடங்கலக்கன மாறற கயிலவாளி
காட்டுந் தடமே கலக குவாய்—கேட்டருளாய்

253. கார்தாணு சிங்கடத்து வண்டொழியக காமனார்
போர்நாணின் வண்டே புடைத்துதிப்பாய்—பார்நாதன்

254. செங்கைக் கரும்பொழியத் திண்கைக் கணங்கனார்
வெங்கைக் கரும்பே விருமபுவா—பெங்கட்

௩௦௪. குயிரா புடலா யுணர்வா யுளளா
யயிரா பதமேரீ யன்றே—பெயர்ந்து
௩௦௫. சிற்கண்டா பென்றிரந்து நின்ற ஊதலாக
சிற்கொண்ட பேரிளம்பெண் வேறொருத்தி—கொற்கையர்

பேரிளம்பெண்.

௩௦௬. மல்லற் புயத்தான்றன் மால்பாணக் கைபோலக்
கொல்லத் திரண்ட குறங்கினு—ளெல்லையில்
௩௦௭. கோடுங் கொலை குயின்ற சேடன் குருமணியேயந்
தாடும் படமனைய வல்குலாள்—சேடியாய்த்
௩௦௮. தம்மை பெடுத்து மிடைகடித்த தம்பழிக்குக்
கொம்மை முகஞ்சாய்த்த கொங்கையாள்—செமமை
௩௦௯. நிறையு மழகா னிகாழித்துச் செய்யா
ஞறையு மலர்பறிப்பா னொப்பாள்—நறைகமழு
௩௧௦. மாலை பலபுனைந்து மான்மகச்செஞ் சாந்தெழுகி
வேலை தருமுத்த மீதணிந்து—சோலையில்
௩௧௧. மாணு மயிலு மனைவ மடந்தைமருந்
தாணு மழகு தாவி நுப்பத்—தேனியி
௩௧௨. ஁ற விளம்பாளை யுச்சிப படுகநிந்
தேறல் வழங்கிழித்த சொல்லிக்கண்—ளெறுக
௩௧௩. வாக்கி மடனிறைந்து வண்டு மதுதுரைபுட
போக்கி பொருத்தி புகழ்ந்துதர—நோகுகி
௩௧௪. வருகதிச் சிறுதள்ளி வள்ளுகிரா மெற்றி
யருத்தித் தார மெல்லபர்த்தாள்—பொருந்து
௩௧௫. மயக்கத்து வந்த மனதுங்க குங்க
னயக்கத் திருக்கனயுந்—புயக்கத்து
௩௧௬. மிக்க கிழைவு மிகுகனிப்பு மத்துயிலு
மொக்க கிகல் வுடனெழுந்து—பக்கத்து
௩௧௭. வந்து சுடநு மொருபளிக்கு வார்சுவரிற்
றந்த தனதுரிழ முனோக்கிப்—பைந்துகிற்
௩௧௮. காசுரு முல்குற் கலையே கலையாகத்
துசு புடைபெயர்ந்து தோனெழிந்து—வாசஞ்சேர்

குடியரசுப் பரிந்து துணைமுடிவு
வாய் சாத்தி அணிசெய்தல்—கடிபு

௩௨௦. செவ்வாய் விளர்ப்பக் கருக்கல் சிவப்பூ
வெவ்வா னுதலும் வெவ்வேறு—விவ்வாறு

௩௨௧. கண்டு மகிழ்ந்த கனவை நனவாகக்
கொண்டு பலர்க்குத் குலாவுதலும்—வண்டுஞ்ஞி !

௩௨௨. வெரிக் கமழ்கோதை வேறுகத் தன்மனத்திற்
பூரித்த மெய்யுவகை பொய்யாகப்—பாரித்த

௩௨௩. தாமக கவிதை சிழறறச் சபதுங்க
ஐமக் கடாக்களிற்று நன்னுசலுந்—தேவொழிபுங்

௩௨௪. கண்டது கெட்டேன கனவை நனவாகக்
கொண்டது மட்டது செய் கோலேம —பண்டுலகிற்

௩௨௫. செய்த தவஞ்சிறிது மிலைம ரீங்கிர்பேற
செய்த வநீரா பிவனென்று—கைகொழுது

௩௨௬. தேறி யொநகாலுந் தேறப் பெருமைய
லேறி பிரண்டா வதுமயங்க—பாறிவாத

௩௨௭. கோழியர் கோன்மே லயர்ந்தானத் தோழியரு
மேழயர் பாளை பெசிரோடி—பாழியாய் !

௩௨௮. மரடப் புடாருந்ருவ வஞ்சிகருவ காஞ்சிகருங்
கடற்குங் கோழிகருங் கோமாரே—பாடலர்

௩௨௯. சாருந் திருந் தனைபுருடடி யோரோழ
பாரும் புரகரும பகலவனை சோர்வினநிக்

௩௩௦. காத்துக குடையொன்று லெட்டுத திசைகவித்த
வேததுக தலகரியின மேருவே—போர்த்தொழிலா

௩௩௧. வேலைக கலிக்கங் கோழினை பு போய்க்கொண்ட
தானைத் தியாக சமூகநீரே—மரணப்போ

௩௩௨. ரிப்ப ரெழுபொழில் வட்டத சிகலனேந்தர்
செம்பொன் மவுலிச் சுகாமணியே—நம்பசின்

௩௩௩. பாரிற் படுவன பம்மணியு நின்கட
னீரிற் படுவன நித்திலமு—நேரிடநின்

௩௩௪. வெற்பில் வயிரமும் வேந்தனின் சோனாட்டுப்
பொற்பின் மலிவன பூநதுகிது—நிற்பணியக்

௩௩௫. தொண்டா யிவடனது கொக்கைக் கொழுஞ்சுணங்குக்
தண்டா மரையின் தளிர்நிறமும்—பண்டத்
௩௩௬. துயிலும் கவர்த்ததூசின் நெல்குலத்து நீக்கன்
பயிலும் திருநூற் படியே—புயல்வளவ
௩௩௭. மன்னிய தொண்டை வளநாடு வாளியும்
பொன்னி வளநாடு பூஞ்சிலையுள்—கன்னித்
௩௩௮. திருநாடு கேருங் குறையறுப்பச் செய்தாற்
தருநாண் மடமகளிர் தமமை—யொருநாளவ்
௩௩௯. வேனற் கரசன் விநிமே யவனசினமிப்
பானநக நல்லா நுரிப்பரமே—யானககூற்
௩௪௦. குறநே மெனதகதூசின் கோ புருத்திற ரங்குமணி
யொனநே புலகுந கொழியுமே—பென்றினை
௩௪௧. கூறி வணங்கிடு லெவ்வங் கோலையோற்
சிறி யனங்கன் சிலைவாழையா—மாறழையக
௩௪௨. குததுங் கடாக்களிற் ருப போதாவை கொணர் சொன்னி
யுத்துங்கு துங்க னுலா.

கையு மலரடிபுக கண்ணுங் களிவாபுக
செய்ய கரிய திருமாலே—வைப
மனததா மகனங்கா பாளிக்வேற் பன்னி
வளர்கதாய் தளர்கதாளிய மான.

விக்கிரமசேஷபுராணம் திருநாறு.

IR U.V. S.
TIRUVANMIYUR

௩௩௫. “தண்டா கிறையும்”—பி - ம்.
௩௪௧. “செருப்பெயய” பி - ம்.

